Clark Darlton

ZTRACENÁ PLANETA

1.

Základna Centrální moc na planetě Gleamu byl nejsilnější pevností Perryho Rhodana. Nalézala se v Mlhovině Andro-Beta, bezprostředně před Andromedou.
Základna byla vybudována v relativně krátké době. Z původního pohoří a rozsáhlých jeskyní vznikla jediná budova, zapuštěná hluboko do povrchu planety. Rovina sestávala nyní ze souvislé betonové plochy. Pod ní byl vyhlouben obří hangár a zbylou část podzemních prostor vyplňovaly sklady a dílny.
Vzdálenost k Andromedě obnášela 100 000 světelných let.
Vzdálenost k Mlhovině Andro-Alfa, která patřila Maahkům, činila 62 000 světelných let.
K domovské Mléčné dráze, kde kolem Slunce obíhala planeta Země, to bylo l 350 000 světelných let.
Po dobytí galaktických stanic Loo-kout a Midway se Rhodan se svou flotilou stáhl na Centrální moc.
Podle jeho informací žili ještě tři Mistři ostrovů.
Jeden z nich se jmenoval Proht-Mey-het. Byl Trojkou.
Při dobytí Lookoutu padly Bullymu do rukou informace, které předal Rhodanovi. Když Velký administrátor pochopil, o co se jedná, poslal kurýra k Maahkům do Mlhoviny Alfa a dnes očekával jejich poselstvo.
Dnes... Tím bylo myšlen 10. prosinec 2405.

♦ ♦ ♦

Ačkoliv pohled na bytosti dýchající metan nebyl pro Pozemšťany ničím novým, přece jen zůstával nepříjemným. Maahkové měli silnou stavbu těla a výšku přes dva metry. Jejich světlešedá kůže byla pokrytá šupinami o velikosti malé mince. Krátké a silné nohy s chodidly o čtyřech prstech měly klouby. Paže vypadaly jinak. Šlo o vysoce pružný svazek šlach a svalů. Na rukou bylo šest prstů.
Nápadná byla hlava. Podobala se výrůstku o tvaru půlměsíce, vypínajícímu se po celé šířce ramen, spojenému přímo s tělem. Nevýhoda v nepohyblivos-ti byla vyrovnána čtyřma očima, které se mohly zároveň dívat do všech stran. Plastová přilba byla nutná při pobytu v kyslíkové atmosféře. K dorozumění s Maahky sloužily translátory.
Strážní flotila nad Gleamem zachytila, identifikovala a propustila válcovou loď s poselstvem. Po přistání doprovodili důstojníci Maahky do jednací místnosti.
Rhodan se ujal slova: „Podařilo se nám dobýt Lookout a Midway. Tefrodi
byli zničeni nebo zahnáni. Velitel Mid-waye unikl, ale zajali jsme Montru Matita, velitele Lookoutu. je to Tefrod, žádný duplikant, a má jisté slabosti, kterých jsme využili."
Jeden z Maahků mu skočil do řeči: „Mistři ostrovů se dopustili chyby, když velitelem tak důležité základny neučinili někoho ze svých."
„Máte pravdu. Velitel Midwaye byl Mistr ostrovů. je to Trojka, muž jménem Proht-Meyhet. Ale vraťme se k Matitovi. Byl to slaboch, který se bál o svůj život a největší hrůzu měl z bolesti při výslechu. Ušetřili jsme ho a on se nám odměnil. Umožnil nám vstup do pozitronní paměti na stanici a okopírování důležitých dat. Bezpečnostní pojistka pozitroniky jej pak bohužel usmrtila." Rhodan vzhlédl. „Žádal jsem, aby se k nám dostavily osobnosti vybavené všemi pravomocemi. Stalo se tak?"
Jeden z Maahků se zvedl v celé své impozantní výši. „Jsem velitel tajné služby. Jmenuji se Grek 1."
Rhodan naznačil úklonu. „Vidím, že jste správně pochopili mě poselství. Mohu tedy mluvit otevřeně. Jsme spojenci a je nám znám společný nepřítel. Jsou to Mistři ostrovů, Tefrodi a jejich duplikami. Matite nám dal k dispozici jisté údaje. Jde o polohu planety, jménem Multidon. Ptám se svých přátel Maahků, zda o ní někdy slyšeli."
Chvíli panovalo naprosté ticho, jen Grek l se posadil do speciálního křesla. Pak si Maahkové začali šeptat. Konečně se Grek l naklonil kupředu. „Multidon, Pozemšťane, pro nás znamená legendu. Víme, že existuje planeta tohoto jména, ale nemáme ponětí, kde. Je nám známo, že Multidon je pramenem veškeré moci Mistrů ostrovů. Naši nejschopnější důstojníci se ji marně snažili nalézt."
„My jsme se dověděli jen něco," pokračoval Rhodan a'pozorně sledoval reakci Maahků. „Matite nám předal jisté údaje, ale smrt mu zabránila říci více. Známe přibližnou polohu. Předám vám souřadnice, protože bych byl rád, kdybyste nám pomohli Multidon najít. Máte s sebou podklady, o které jsem žádal?"
Grek l přisvědčil a Rhodan pokračoval:
Multidon se nalézá 45 000 světelných let od jižního okraje Andromedy, z čehož je 5 000 světelných let uvnitř zakázané zóny. Matitovy informace hovoří o neobvyklých fyzikálních podmínkách, ale nijak je blíže nespecifikují. Předpokládáme, že se tím naznačuje nebezpečnost těchto podmínek."

Grek l pohlédl na fólii s daty, která mu byla podána.
„Tedy uvnitř zakázané zóny. To jsme si mohli myslet. Naše lodě zkoumaly tuto zónu a objevily oblasti s velmi nezvyklými fyzikálními jevy. Proměnné hvězdy, vybuchující a hroutící se novy, oblaka mezihvězdného prachu a plynu nepředstavitelné hustoty, černé díry..."
„Předám vám nyní souřadnice, vy se podíváte do svých podkladů a pokusíme se najít záchytné body. Bohužel Matiteova data jsou neúplná."
Grek l pohlédl na údaje a řekl: „Jsem již dlouho náčelníkem tajné služby. Vyhnat Mistry ostrovů z jejich úkrytu bylo odjakživa mým cílem. Mám informace o všech jejich základnách a nyní k nim bude patřit tajemný Multidon."
„Vy o něm něco víte?" zeptal se Atlan.
„Informace pocházejí od mých agentů. Pronikli do zakázané zóny uvnitř Andromedy a poslali mi informace, ale žádný z nich se nevrátil." Pak ukázal na údaje, převzaté od Matita. „Toto je důkaz, že nelhali."
Rhodan zavrtěl hlavou. „Nerozumím tomu. Máme souřadnice, ale zdráháme se tam letět, protože je s tím spojené velké nebezpečí. Právě proto jsem chtěl s vámi mluvit a požádat vás o pomoc. A rovněž bych chtěl požádat, abyste mi řekli všechno, co víte."
„Řeknu vám to, Perry Rhodane. Multidon se nalézá uvnitř Uklanu."
„Co to je?"
„Jde o temný oblak, výjimečný fyzikální jev, o kterém je zmínka v Matito-vě zprávě."
„Temný oblak? S tím jsme se setkali mnohokrát."
Grek l položil ruce na stůl. „Temný oblak Uklan je nám znám už dlouho. Kdokoliv do něj z pověření tajné služby pronikl, zmizel. Známe jeho rozměry. Je široký šest a silný tři světelné roky,
kulovitého tvaru a na okrajích zploštělý. Podle našich informací se uvnitř nalézá dvaatřicet sluncí. Jsou tak blízko u sebe, že v oblaku zuří silné gravitační bouře. K tomu je nutné přiřadit skutečnost, že v oblaku se nachází vysoká koncentrace mikroskopických částic hmoty, které rovněž mají gravitaci. Nehledě na to, že loď se nemůže pohybovat ani desetinou rychlosti světla, pulzující slunce ohrožují jakoukoliv živou bytost uvnitř oblaku. Stačí, Perry Rhodane?"
„ne tak docela. Kde je Multidon?"
„Někde uvnitř. Dám vám dobrou radu. Neposílejte svou flotilu do oblaku. Nikdy už ty lodě neuvidíte," řekl Grek

1.

„Přece musí být nějaká možnost dostat se na planetu, když tam létají Mistři ostrovů i Tefrodi," namítl Rhodan.
Atlan podotkl: „Cesta existuje a my ji nalezneme."
Rhodan přikývl a pokračoval v dotazech: „Co je vlastně Multidon? Proč je považován za centrum moci?"
„Z něj pochází veškerá síla Mistrů ostrovů. Pravděpodobně jde o výrobní středisko jejich vzdušné flotily a nejspíš i duplikantů. Kdyby nebylo Multi-donu, nebyli by Mistři ostrovů..."
Major Don Redhorse, který seděl po druhém boku Perry Rhodana, se zeptal: „je v oblaku možný lineární let?"
„je, ale nikdo nemůže vědět, jestli zatím nějaké slunce eruptivně nezvětší svou velikost třeba na pětinásobek. Mimochodem je tam nemožné rádiové vysílání, protože gravitační bouře, které mají energeticky 5D strukturu, ruší hypervlny."
Rhodan se zamyšleně zadíval na záznam. „Opravdu podivné... Multidon by měl být jedinou planetou rudého obra, který se jmenuje Donit. Patrně jde o jedinou planetu v oblaku a Donit je jediné stabilní slunce. Nevím, proč by nemělo být možné tuto planetu najít a zničit." Tato slova byla určena Grekovi 1.
„My jsme se o to pokoušeli mnohokrát, ale marně," odpověděl Maahk. „Máte nějaký konkrétní plán?"
„Ano!" odpověděl Rhodan. „A pro- * sím, abyste mi dali k dispozici veškeré materiály. Každá maličkost může být důležitá. Počítáme s vaší pomocí, Greku 1. Jsme spojenci."
„To jsme. Můj přítel Grek 17 přinese naše materiály. Uvidíte, že jsou v nich zajímavé informace." Jeden z maahkských důstojníků vstal a v doprovodu Po-zemšťana zamířil ke dveřím. „Ovšem taky pochopíte, proč jsme se neodvážili útoku na Multidon. Možná zvážíte svůj rozkaz k němu."
Rhodan zavrtěl hlavou. „Rozkaz jsem vydal už dávno, Greku l a přípravy k letu do Andromedy jsou v plném proudu. Vaši pomoc potřebuji k tomu, abych odvedl pozornost Mistrů ostrovů. Až se vydám k Multidonu, musíte zaměstnat tefrodskou flotilu. Na místech, jejichž souřadnice vám dodám později."
Maahk, kterého Grek l poslal pro doklady, se mezitím vrátil.
Grek l je položil na stůl a řekl: „Prostudujte si to, Perry Rhodane. Já pak předložím vaše návrhy Devíti otcům."

♦ ♦ ♦

Nákladní loď flotily, nazývaná ne právě předpisově OLD JESSIE, dopravila lehký křižník TOKIO na okraj Mlhoviny Andromedy. Tím ušetřila Rhodanovi sto tisíc světelných let a zvětšila jeho akční rádius.
Atlan zůstal na Gleamu. Prostřednictvím rádiového spojení obdržel zprávu, aby se okamžitě vydal na cestu k

temnému oblaku Uklanu.
Devět otců dalo k dispozici patnáct tisíc lodí, se kterými Maahkové operovali v okrajových oblastech Andromedy a zaměstnávali Tefrody. Dělali to v takové vzdálenosti od temného oblaku, že nemohlo vzniknout žádné podezření. Již dva dny po zahájení akce dorazilo na TOKIO hlášení z několika míst, že se Maahkové zapletli do úporných bojů.
Křižník TOKIO se okamžitě vydal na cestu k zakázané zóně.
Don Redhorse, kterého Rhodan jmenoval kapitánem TOKIA, byl vystřídán svým prvním důstojníkem a vstal.
Major Mario nasoukal svou korpulentní postavu do křesla a věnoval se obrazovce. Spokojeně konstatoval, že v okruhu několika světelných let nebyla zaměřena žádná hmota.
Don Redhorse místo do své kabiny
zamířil do důstojnické jídelny. Nebyl ještě unavený a doufal, že tam najde někoho, s kým by si mohl popovídat. Měl štěstí.
John Marshall, šéf Sboru mutantů, se bavil s Melbarem Kasomem o tajemné planetě. Vedle nich dřepěl myšob Gucky a bez zjevné chuti popíjel mrkvovou šťávu. Rozmluvě naslouchal i Tronar Woolver.
„Neruším?" zeptal se Redhorse.
Než mohl Marshall cokoliv říci, myšob zapištěl: „Kdyby to bylo tak, jak si tihle dva představují, tak to můžeme rovnou zabalit! Nechtějí vyslechnout můj názor a přitom zapomínají, že Mid-way jsem de facto dobyl já."
Redhorse zachytil Kasomův úšklebek i Marshallovo pokrčení ramen a s vážnou tváří pronesl: „Obdržel jsi přece vavřínový věnec."
„Ano a jak mi sluší! Patrně přesedlám na vavřínové věnce. je to ta nejvhodnější ozdoba hlavy pro mou osobu."
Tronar Woolver se vmísil do hovoru: „Ovšem poněkud nesnadno se o ni pečuje. - Bohužel musím Guckymu oponovat. Já Marshallův a Kasomův názor nepovažuji za scestný. Ostatně odpovídá Rhodanovu. I Rhodan se domnívá, že nasazení stíhačky ve spojení s Čočkou bude rozumnější než riskovat celé TOKIO."
„Co proti tomu máš?" zeptal se Redhorse myšoba.
Gucky se zaškaredil. „je snad jasné, že budu patřit k posádce. Viděli jste vůbec tu věc? Není tam k hnutí. je dlouhá jen pět metrů a sotva z poloviny tak široká. Rychlost tři sta kilometrů v hodině. To můžu jít rovnou pěšky."
„Mnohem rychlejší by bylo vlétnout do temného oblaku, kdyby tam ovšem nebyly částice hmoty. S těmi nic nezmůžou ani ochranné štíty. Ostatně Čočka nemůže být lokalizována. Jen tak specializované plavidlo je schopné nepozorovaně proniknout k Multidonu," argumentoval Marshall.
„A jestli nás objeví, tak jsme tak jako tak odepsáni," podotkl Gucky. „Nebo snad Čočka disponuje impulzními děly, protipólovými děly a podobnými žertovnými předměty?"
„Je tam silný hypervysílač, který bude udržovat spojení - tedy za normálních podmínek."
„Ty tam ale nejsou."
Redhorse se zeptal: „Snad nemá můj chlupatý přítel Gucky strach?"
„Já - a strach! Rudý bratře, takovou otázku bych od tebe nečekal. Já abych nebyl u toho! To přece nejde! Co by si beze mě počali? Vyloučeno!"
„Ještě se zeptám Rhodana," řekl Redhorse. „Třeba tě nebude chtít vystavovat nebezpečí. Planetu dobude Kasom."
Tentokrát v Guckyho hlase zazněl opravdový strach. „To je naprosto vyloučené. Ten váží příliš mnoho, aby se mohl vejít do Čočky. ne, ne, jsem nepostradatelný. Přesto tvrdím, že plán je šílený. Ostatně, nejsem jeho autorem."
„Právě," zavrčel Ras Čubaj. „Proto říkáš, že nestojí za nic."
Gucky vztekle vyskočil. „Co ty o tom vůbec víš?"
Teleporter byl původem Afričan a patřil stejně jako Gucky ke Sboru mutantů. Oba byli dobrými přáteli.
„Hodně," odpověděl Ras. „Právě jsem potkal Rhodana. Říkal, že potřebuje nejméně dva teleportery."
„K čemu?" chtěl vědět Gucky.
„Kvůli arkonské bombě, kterou budeme mít sebou."
Gucky na něj zůstal zírat. „Cože budeme mít?"
„Slyšel jsi dobře. Taková věcička je dlouhá čtyři a široká půl druhého metru a váží několik tun. To se pořádně proneseme, i když budeme teleportovat."
„Jak proneseme?" zalapal po dechu Gucky. „Copak jsem nějaký nosič zavazadel?"
Ras trpělivě vysvětloval: „Nikdo neví, co se bude dít. Musíme počítat se všemožnými těžkostmi. Arkonská bomba nesmí být svržena, aby Mistři ostrovů nebyli včas varováni. Musíme s ní nepozorovaně proniknout na Multidon a někde ji schovat. To znamená, že ji budeme přenášet my. Jasné, Gucky?"
„A kdo tam bude kromě nás?"
„Tronar. A bude velitelem výsadku."
„Vsaďte se, že podnik zkrachuje. Tronar je udatný chlapík, ale nemá velitelské schopnosti."
„A ty je snad máš?" zeptal se jedovatě Ras.
Gucky k němu vzhlédl. „Můžeš to snad popřít? Vzpomeň si, jak jsme vězeli až po uši v maléru a dostali se z něj

jen díky mě iniciativě! Stalo se to na planetě, jejíž jméno jsem už zapomněl. A pak Midway. Beze mně..."
Tronar se usmál. „Nerozčiluj se, Gucky. Převezmu velení jen proto, abyste vy dva s Rasem mohli splnit daleko důležitější poslání."
„Leda tak," poznamenal Gucky. „Dobrá, souhlasím. Kdy to bude?"
„Jakmile dosáhneme okraje temného oblaku."

♦ ♦ ♦

V téže chvíli byl Perry Rhodan ve vyhlídkové kupoli TOKIA a mluvil s velitelem astronomů, jistým doktorem Mummym.
Průhledné stěny kupole vytvářely dojem, že se člověk nalézá ve volném prostoru. ve výšce jednoho metru od podlahy byly umístěné obrazovky speciálních zaměřovačů a teleskop na bázi zaměřovače umožňoval pozorování vzdálených hvězd bez ohledu na rychlost světla, kterou se loď pohybovala. Hvězdy se jevily tak, jak vypadaly v odpovídající vteřině.
„Oblaka temné mezihvězdné hmoty jsou nepříjemnou věcí i pro astronomy, řekl doktor Mummy a tím zodpověděl Rhodanovu nevyslovenou otázku. „Jsou to oblasti vyplněné mikroskopickými částicemi hmoty. Jednotlivé částice
někdy dosahují velikosti molekul, ale většinou jde jen o atomy různých prvků. Domnívám se, že časem se shlukují, a pak vznikají nová slunce. Možná byl kdysi celý vesmír takovým oblakem."
„To je odvážná teorie," usmál se Rhodan. „Já bych ale rád věděl, nakolik považujete let takovým oblakem za nebezpečný."
„Při rychlosti světla rozhodně ano. Záleží ale i na hmotě. I kdyby se jednalo o jediný atom v krychlovém metru, je snadné vypočítat, jak silný by to byl náraz. Nemůžete letět ani desetinou rychlosti světla."
Rhodan přikývl. Pohlédl k neznámým hvězdám Andromedy. Ničím se nelišily od hvězd jeho domovské galaxie, a přece se zdály jiné.
„Přesto se budeme muset odvážit letu," řekl. „TOKIO počká na okraji, a dál pronikne stíhačka."
„Tak je to správné. Mimochodem ztratíte rádiové spojení, jak už vám říkal Grek l. A jak se mu daří? Rád bych mu položil několik otázek z oblasti astronomie."
„má k dispozici speciální kabinu s metanovou atmosférou, aby se cítil jako doma. je dobré mít jej sebou."
„má řadu informací o původu univerza, pane."
„O tom nepochybuji. Maahkové jsou prastará rasa. Už před deseti tisíci lety cestovali mezi galaxiemi. Bez dobrých astronomických vědomostí by to nebylo možné. Rozhovor s Maahkem by mohl být zajímavý i pro laika jako jsem
já."
Doktor Mummy se usmál. „vy a laik? Moji prarodiče ještě ani nebyli na světě a vy jste už letěl na Měsíc a vložil do rukou Pozemšťanů klíč ke hvězdám. Nalezl jste Arkon a odhalil záhadu Nesmrtelného na Poutníku. Založil jste Solární impérium a konečně se dostal i do Andromedy - a odvažujete se tvrdit, že jste laik v oboru astronomie?"
Rhodan ukázal ven, na moře hvězd. „Vidíte ty tisíce sluncí, doktore? Co o nich víme? Dobra, vy nevíte o mnoho víc než já. Ale co to má společného s posledními poznatky, které jste získal? Nikdy jsem neměl čas zaměstnávat se podrobně novými informacemi, i když jsem o nich přemýšlel. Ale raději se mě neptejte na výsledky."
„Promiňte, pane - přece se zeptám."
„Měl jsem vás lépe znát. Samozřejmě, že se zeptáte. Dobrá, v tom případě vám řeknu, že nevím vůbec nic. Jsem jen člověk, nic víc. Máme nespočet teorií o vzniku vesmíru. Setkali jsme se s nejneuvěřitelnějšími bytostmi a nejrozvinutější inteligencí. Ale nikdo nezná odpověď na otázku, kdo a kde je ten, kdo to všechno vytvořil. Bez něj bychom nebyli. Dnes je mnoho lidí, kteří na to zapomínají."
Doktor Mummy se odvrátil od pohledu do prostoru a zadíval se na Rhodana. „Možná i vy se příliš zabýváte věcmi, které mají zcela jiný význam -z dnešního pohledu. Rozumíte mi?"
Rhodan se opřel o teleskop. „Ano. Vzpomeňte si na Nesmrtelného. Nebo si vezměte Atlana. je starý deset tisíc let. Kdyby před deseti tisíci lety před zraky tehdejšího člověka svou impulzní zbraní zastřelil dravé zvíře - co by z toho povstalo? Nebo kdyby došlo k nouzovému přistání arkonské lodi a posádka byla nucena strávit zbytek života na Zemi? Mezi domorodci, ale se svými prostředky. Historie žije ve vyprávění předků. Dnešní vědci nemají spolehlivější prameny než ságy."
„Vzdalujeme se od tématu," poznamenal astronom.
„Já vím a učinil jsem to úmyslně. Existují témata, která jsou příliš choulostivá na to, aby byla probírána. Proto jsem se uchýlil k ságám. Ostatně -jaký je mezi tím rozdíl?"
Doktor Mummy se znovu zahleděl na hvězdy. Před jeho očima defiloval nekonečný prostor, který nemohl dát odpověď na otázky, které si kladli.
Čas k tomu ještě nenastal.

♦ ♦ ♦

Sedmnáctého prosince dosáhl křižník TOKIO okraje temného oblaku.
Redhorse obdržel od navigátorů souřadnice slunce, které chtěli použít jako ochranu před zaměřením, a zadal je palubní pozitronice.
TOKIO se naposledy ponořilo do lineárního prostoru, a když se vrátilo do einsteinovského univerza, na panoramatické obrazovce se objevilo dvojslunce. Zaměřovače zjistily, že nemá žádnou planetu a je vhodné k ochraně před lokalizací. Jednalo se o dvě zářivě bílá slunce, stojící těsně vedle sebe, obíhající společné těžiště. Pozitronika vypočítala oběžnou dráhu a TOKIO na ni bylo okamžitě navedeno.
Rhodan nařídil poslední poradu, na které byla přítomna posádka včetně majora Maria, v jehož tváři bylo znát víru i naději.
Když se všichni usadili v důstojnické jídelně, Rhodan se ujal slova: „Dosáhli jsme okamžiku, kdy odstartuje stíhačka a bude plnit vytčený úkol. Arkonské bomby jsou upevněny pod Čočkou a až budou dopraveny na místo, odpálíme je. -Za předpokladu, že Multidon najdeme."
„Však my ho najdeme," zavrčel Ras.
„Na vašem místě bych si nebyl tak jistý," varoval jej Rhodan. „Nebude to snadné. Nezapomeňte, že Maahkové se o to pokoušejí několik set let a nepodařilo se jim to."
„My Multidon najdeme," opakoval klidně Čubaj.
„Dobrá, doufejme. Velitelem výsadku je Tronar Woolver, velitelem stíhačky John Marshall. Jeho úkolem bude informovat nás v okamžiku, kdy bude Multidon nalezen. Jestli dojde k rádiovému spojení, záleží na fyzikálních podmínkách."
„Na těch sotva co změníte," poznamenal lakonicky Marshall.
Rhodan přisvědčil. „Ale až se to podaří, předáme zprávu Atlanovi, který se tu objeví se všemi našimi loděmi a flotilou Maahků. Budete mít krytá záda."
„Jak uklidňující!" pípl Gucky.
Rhodan pokračoval, jako by neslyšel: „Stíhačka je opatřena speciálním nátěrem proti zaměření a Čočka rovněž. Neznamená to ale, že budou neviditelné. Vaším úkolem je Multidon zničit. Pokud se tak stane bez varování, zahynou miliony Tefrodů. Chtěl bych tomu zabránit. Odjistěte roznětku bomby a varujte Tefrody a kdyby to bylo nutné, i Mistry ostrovů."
„Pošlu jim korespondenční lístek," poznamenal Gucky.
Major Mario si dělal poznámky, ale držel papír tak, aby mu na něj nikdo neviděl.
Rhodan pokračoval: „Víte, Rasi, jak vypadá zápalné zařízení u arkonské bomby. Stačí nastavit čas a stisknout červené tlačítko. Nezapomeňte, že jednou spuštěný mechanizmus už nelze zastavit."
„Ano, pane."
Mario se pozorně zadíval na teleportera a opět se sklonil k papíru.
„Ještě něco," řekl Rhodan. „Velitelem stíhačky měl být John, ale rozhodl jsem se předat velení Melbaru Kasomovi. Nikdo z vás nedisponuje tak rychlou reakcí jako Ertrusan. Na Čočce se nic nemění."
Gucky sklouzl z křesla a vtlačil se mezi Rasa a majora. Mario byl ponořený do práce a nic nezpozoroval. Myšob nahlédl do papíru a zatvářil se tak ohromeně, že Rhodan zpozorněl.
„Co to tam máte?" zeptal se.
Gucky se vrátil na místo a několikrát si rozhořčeně odfrkl. Major Mario pokryl svoje papíry oběma rukama, ale laskavý výraz z jeho tváře nezmizel.
„Co je?" opakoval Rhodan. „Gucky, odkdy se pleteš do soukromých věcí mých důstojníků?"
„Soukromých!" vyprskl Gucky a obrátil oči ke stropu. „Tak se na ty jeho soukromé věci podívejte. Místo aby si hezky dělal poznámky, zabývá se malůvkami."
Rhodan se tázavě podíval na majora, který hned nevěděl, co si má počít. Konečně zavrčel: „To je taková moje záliba," a postrčil papíry doprostřed stolu, aby se všichni mohli podívat.
Rhodan se díval na karikatury přítomných a snažil se potlačit úsměv. Jednotlivé postavičky byly vyvedené neobyčejně zdařile, sice v poněkud pokřiveném měřítku, ale paradoxně s velmi věrnou podobou. Pouze Gucky tvořil výjimku. Mario mu nasadil na hlavu kulatou čepici, na níž rotovala vrtule.
„Nikdo nemá námitky proti vašim uměleckým ambicím," řekl Rhodan, „otázkou je, jestli víte, o čem se tady mluvilo."
„To mám tady." Major si poklepal na čelo.
„Doufejme, že tam ještě je místo," po-
znamenal Gucky. „Co má znamenat ta vrtule na mě hlavě?"
„Symbolizuje rozlet ducha do nebe-tyčných výšin."
„Ach tak," řekl už úplně uklidněný Gucky. „Nevěděl jsem, že jste tak nadaný umělec."
Rhodan pohlédl na hodinky. „Přípravy musí být každým okamžikem ukončeny. Očekávám hlášení poručíka Bogara z hangáru."

2.

Stíhačka měla diskovitý tvar a podobala se letícímu talíři. V průměru měla jen o něco málo víc než třicet metrů, ale na temný oblak byla stále ještě příliš velká a rychlá. Čočka byla magneticky zakotvena k vypouklému místu disku.
I když byla Čočka malá, na palubě bylo místo pro tři osoby. Musely ležet a v této poloze i pilotovat. Plavidlo o délce čtyři a půl, šířce dva a výšce jednoho metru, bylo ovšem prakticky nezaměřitelné.
Rhodan osobně doprovodil výsadkové komando do hangáru.
Stíhačka byla připravená ke startu. Byla vybavena obvyklou výzbrojí a hypervysílačem. Kalupův konvertor umožňoval let na vzdálenost několika tisíc světelných let.
Rozloučení bylo krátké. „Všechno jasné?" zeptal se Rhodan a jednomu po druhém podal ruku.
„Najdeme Multidon a splníme poslání," řekl za všechny Kasom.
O dvě minuty později byla stíhačka katapultována.
Velitelské stanoviště bylo v nejvyšší části diskovitého plavidla a průhledná kupole umožňovala výhled na všechny strany. Posádka nebyla odkázána pouze na obrazovky.
Melbar Kasom se pohodlně usadil uprostřed a Tronar zkoušel vodiče. Dělal to tak, že dematerializoval a nechal se nést proudem. John Marshall kontroloval hnací jednotku, i když věděl, že všechno je v pořádku.
Gucky bezcílně přecházel po lodi a nakonec se vrátil dělat společnost Melbaru Kasomovi.
Křižník TOKIO dávno zmizel v hlubinách vesmíru. Vidět bylo jen množství hvězd Andromedy a zvláštní útvar ve směru letu,
„To je oblak Uklan?" zeptal se Gucky.
„Ano. Vypadá nevábně, co?"
Nevábně bylo slabé slovo. Uprostřed spousty hvězd se vznášela černá skvrna, kterou neprosvítalo žádné světlo. Skoro to vypadalo, jako by šlo o pevné těleso elipsovitého tvaru. Přístroje hlásily vzdálenost dvou světelných let od oblaku.
„Vypadá pořádně velký," poznamenal Marshall, který se právě vrátil.
„To působí relativně malá vzdálenost," řekl mu Kasom. „Jakmile vstoupíme do lineárního prostoru a uletíme dva světelné roky, jsme na okraji."
„Doufejme, že nás nezachytí žádné slunce."
„Ono to nebude tak zlé," utěšoval Marshalla Kasom. „Maahkové určitě přeháněli."
„Ale žádný se nevrátil," temně namítal John.
Melbar pokrčil mohutnými rameny a zadíval se na displeje. Pokusil se zaměřit TOKIO, ale dvojslunce mu v tom zabránilo. A pokud je nelokalizuje on, nedokážou to ani Tefrodi.
„Půjdu zkontrolovat zásoby," oznámil Gucky.
„Jen jdi, maličký," ušklíbl se Kasom. „Doufejme, že nezapomněli přibalit vavřínové věnce."
Gucky neuznal za vhodné odpovědět.
John Marshall pohlédl na zavřené dveře. „Dokud má takové starosti, je to v pořádku. Až zapomene jíst, bude zle."
Ras obdržel výsledky od navigační pozitroniky a položil je před Kasoma. „Podle souřadnic leží Multidon uprostřed mlhoviny. To tedy máme vyhlídky!"
„Dodržíme přímý kurs, Rasi. S odpovídajícími přestávkami by to nemělo být tak nebezpečné. Bohužel ale nemáme přesnější údaje o pulzujících sluncích."
Stíhačka vstoupila do lineárního prostoru, kterým se měla pohybovat jen několik minut. Když z něj vystoupila, okolí se překvapivě změnilo.
Nalézali se bezprostředně před temným oblakem Uklanem.
Melbar Kasom i John Marshall už viděli mnohá oblaka temné mezihvězdné hmoty, ale takový ještě ne. ve směru letu nebyla vidět žádná hvězda, prostor byl absolutně temný, jako by se před lodí tyčila černá stěna. Vypadalo to skoro, jako by sestávala z pevné hmoty a působila dojmem, že má zabránit vstupu jakéhokoliv vetřelce.
Na levém okraji se zalesklo několik hvězd, ale jak stíhačka vlétla do černé tmy, zmizely. Kasom snížil rychlost, přepnul na automatiku a pohodlně se opřel.
„Budeme muset znovu propočítat dráhu. Maahkská mapa není úplně přesná. Výstupy z lineárního prostoru musíme uskutečnit vždycky tam, kde není žádné slunce, a v tom se ovšem musíme spolehnout na mapu."
John Marshall se nad ni sklonil. „Rudé slunce Donit je zakresleno, ale s otazníky."
„Uvidíme zítra," prohlásil klidně Kasom. „Teď je na čase poslat zprávu Rhodanovi. Postaráte se o to, Johne?"
Marshall přikývl. Anténa hypervysílače byla nastavená tak, aby vydávala jen co možná nejméně rozptýlené záření. ve směru, odkud přiletěla stíhačka, bylo vidět jeři několik málo hvězd a jednou z nich bylo dvojslunce, u nějž se kryl TOKIO.
Marshall odvysílal zakódovanou zprávu a vypnul vysílačku. Věděl, že Rhodan nebude vysílat signál, potvrzující příjem.
„Teď poletíme půl světelného roku v lineárním prostoru," oznámil Melbar. „Materializujeme se v místě, kde

podle mapy není žádné slunce. Kdyby tam bylo, budeme se muset rychle vrátit. Takže žádnou paniku!"
Vešel Gucky a stěžoval si: „Samé konzervy a koncentráty. To bude nuda."
„Obávám se, že ne," odbyl jej Kasom. „Kdo ví, jestli se vůbec dostaneš k jídlu!"
Gucky zavrčel něco nesrozumitelného a s přimhouřenýma očima sledoval, jak z obrazovky mizí poslední hvězdy. Konečně nastala naprostá tma a žádný světelný bod nenaznačoval, že existuje něco jako univerzum. Pozemšťanů se zmocnil pocit, jaký dosud nezažili. Dokonce i v prázdném prostoru mezi galaxiemi bylo světlo od Mléčné dráhy i Andromedy, ale tady nebylo ani to. Světlo ze slunce proniklo do prostoru jen na několik světelných hodin, a poté bylo pohlceno.
Tma byla stále stejná, ať byla stíhačka v lineárním nebo normálním prostoru. Pak byl opět odpojen Kalupův konvertor a najednou bylo světlo.
ve směru letu se vznášelo bílé slunce, vzdálené podle údajů na přístrojích dvě světelné hodiny. Uprostřed absolutní tmy zářilo obzvlášť jasně.
Melbar zkorigoval kurs a řekl: „Žádné nebezpečí nehrozí. Proletíme kolem něj a pokusíme se zjistit, o kterou hvězdu se jedná. Taky si ověříme, jak dobře Maahkové nakreslili mapu. Podle ní mělo být nějaké slunce víc nalevo."
„Může putovat," podotkl Tronar. „Třeba zde panují jiné zákony. je docela možné, že všechny hvězdy uvnitř mlhoviny obíhají centrum jako v miniaturní galaxii. Pak by Donit a jeho planeta Multidon byli stále na místě."
John Marshall zavrtěl hlavou. „je to nepravděpodobné, ale neodvážil bych se to prohlásit za nemožné."
„Tím si ušetříš překvapení," podotkl Gucky.
Ras provedl spektrální analýzu a další měření. Neznámé slunce jej zajímalo. Když obdržel první výsledky, řekl: „Toto slunce pulzuje, i když pomalu. Informace obdržíme rychlostí světla, takže budeme včas varováni, ale přesto se obávám, že tady neplatí obecná pravidla."
„Jak to myslíte?"
„Rychlost světla tady není rychlostí světla - tak to myslím. Když se k nám informace dostanou, jsou staré. Jestliže je tohle slunce vzdálené dvě světelné hodiny, tak jeho světlo uvidíme v okamžiku, kdy je staré tři roky. I paprsky ze zaměřovače se zpožďují a na tuto vzdálenost potřebují víc než hodinu, i když by ji měly urazit za vteřinu."
„Hrozí nám snad akutní nebezpečí?"
„Ne, to ne, ale nesmíme slunce spustit z očí."
Melbar Kasom se soustředil na pilotování. John Marshall řekl: „Pomalu začínám chápat, proč je nejdůležitější planeta Mistrů ostrovů právě tady. Když už neplatí ani přírodní zákony..."
„Jenže ty pracují i proti nim," řekl Kasom. „Půl světelného roku uletíme za čtyři hodiny. Může mě někdo vystřídat?"
Ertrusan přenechal svoje místo Marshallovi a i ostatní se stáhli do kabin. Guckyho napadlo zajít do koupelny. Marshall zůstal sám s mapou a přístroji. Letět prostorem na palubě malé lodi byl pro něj vždycky zážitek, zejména ve stíhačce, z jejíž kabiny se mohl rozhlížet do všech stran.
Jenže tady to bylo něco docela jiného. Vesmír byl černý, tajemný a nepřátelský. Marshall poprvé pocítil hluboké osamění.

♦ ♦ ♦

Melbar Kasom se vrátil osvěžený a převzal řízení společně s poznámkou Johna Marshalla, že příští lineární let byl s pomocí počítače stanoven na vzdálenost šesti světelných měsíců.
Kasom neodpověděl. Musel myslet na to, co řekl před čtyřmi hodinami Ras Čubaj. To o zpomalené rychlosti světla. Pokud je to pravda, pak nutně musí nastat komplikace při výpočtech. Předpoklady pro lineární let by nebyly takové, na jaké jsou oni zvyklí. S přiškrceným Kalupem by mohli za dvě minuty urazit vzdálenost půl světelného roku.
V normálním univerzu!
Jak tomu bylo tady? Poloha bílého slunce nesouhlasila s údaji v maahkské mapě. Proč? Protože slunce putovalo?
Konečně Melbar řekl: „Myslím na to, co říkal Ras. Co když ta nepravidelnost ve vztahu mezi světlem a jeho rychlostí má vliv i na naši techniku?"
„Můžete mít pravdu," připustil Marshall. „Už jsem na to taky myslel, ale závěry jsem nevyvodil."
„To bychom ale měli. V každém případě se pokusím zjistit co nejpřesněji naši polohu, jen co budeme mít za sebou lineární let."
Když se po dvou minutách vynořili z meziprostoru, ve směru letu byla hned dvě slunce. Jedno temně modré, druhé jasně žluté. Zatímco Ras prováděl rutinní analýzu, Marshall se podíval do mapy. Za chvíli zavrtěl hlavou.
„To přece nemůže být pravda! Kolik jsme uletěli?"
„Jeden světelný rok. Něco nehraje?"
„Vůbec nic nehraje. Tady je žlutočervené dvojslunce a dvojslunce těchto vlastností je v mlhovině zakresleno ve směru našeho letu jen jedno. Ovšem ve vzdálenosti jen dvou světelných měsíců od okraje."
„V tom případě jsme se při každém lineárním letu, vypočítaném na šest světelných měsíců, dostali dopředu

pouze o jeden měsíc. Při stejném výkonu motorů bychom museli zůstat v lineárním prostoru dvanáct minut, abychom uletěli půl světelného roku. Snad to bude souhlasit."
„Uvidíme," řekl Marshall a odložil mapu. „Co máte vy, Rasi?"
Ras Čubaj přelétl očima výsledky. „Nic pozoruhodného. Docela normální dvojslunce, jen to modré je proměnné. Jednoho dne spolkne to žluté, a v té době bych nechtěl být poblíž."
„V každém případě aspoň víme, kde jsme," konstatoval Kasom. „Multidon je od nás vzdálen tři světelné roky, což je zhruba hodina lineárního letu. Ale raději bych to neriskoval."
„I ten, kdo jde pomalu, dojde k cíli," poznamenal Gucky. „Koneckonců máme čas."
„ty máš čas," ušklíbl se Kasom. „Myslím, že máš strach přestoupit do Čočky."
Guckymu ta poznámka nestála za víc než za zničující pohled.

♦ ♦ ♦

Když se stíhačka po dvaceti minutách lineárního letu opět materializovala, nalézala se jeden světelný rok od okraje oblaku.
Kasom musel bleskurychle korigovat kurs, protože proti nim stála hvězda s neobyčejně rychlou pulzací poloměru. Ras přehlédl přístroje. S takovou hvězdou se Pozemšťané ještě nesetkali.
„Perioda necelých pět minut," prohlásil nevěřícně Ras. „To přece není mož-né. Kdybych to neviděl na vlastní oči..."
„Kde se ta rychlost bere?" zeptal se Marshall.
„Nemám ponětí. Když se mě tak ptáte, připadá mi to jako umělý výtvor. Něco na způsob majáku."
Po dvou dalších skocích lineárním prostorem se materializovali v naprosté tmě. Loď se pohybovala rychlostí sto kilometrů za vteřinu a při takřka nepředstavitelných vzdálenostech ve vesmíru byla prakticky v klidu.
Všichni usnuli, ale Guckyho vzbudil podivný neklid. Jako by se někdo nebo něco dotýkalo jeho mozku a pátralo v něm. Šlo o myšlenkové impulzy bez vzorku a nepocházely od nikoho na palubě stíhačky. Přesto je Gucky znal. Zvedl se a telepaticky vyslal odpověď. Jakmile se impulzy staly zřetelnějšími, jeho leknutí se změnilo v údiv. Nemohl to být on, a přece nebyla jiná možnost. Musel to být Harno, nepochopitelná bytost, sestávající z energie a času.
Už dávno s ním nedošlo ke kontaktu. Naposledy na planetě Gleam a poté se Harno ponořil do oceánu času. Harno, malá koule s hladkým povrchem připomínajícím obrazovku. Jeho průměr činil půl metru. Žil ze světla hvězd.
Žil!
Nikdo to nevěděl lépe než Gucky, který nikdy nesoudil bytost podle jejího zevnějšku. Harno se dorozumíval telepaticky a pokud hovořil s lidmi, využíval svou podivnou schopnost vykouzlit na svém povrchu jakékoliv místo v univerzu - bez ohledu na vzdálenost nebo čas.
„Jsi to ty, Harno?" Gucky otázku nevědomky zašeptal, i když to nebylo třeba. „Jak jsi mě našel?"
Odpověď přišla jako z velké dálky a Gucky pochopil, že Hamo má potíže s temným oblakem. Bránil mu dostat se do lodi. Možná ji nemohl najít a jen náhodou zachytil Guckyho impulzy.
Gucky teleportoval do Marshallovy kabiny. Telepat spal, ale když mu Gucky řekl, o co jde, byl hned na nohou.
„Musíme ho najít a pomoci mu," naléhal Gucky, „i kdybych měl pro něj skočit ven do té černé kaše."
„Zůstaneš tady. Stále ještě jsem velitelem Sboru mutantů já a nedovolím, aby ses zbytečně vystavoval nebezpečí. Alespoň do té doby ne, dokud nebudeme vědět, co to venku skutečně je. Pokus se o spojení."
Gucky se vrátil do své kabiny, aby se mohl soustředit na nezřetelné impulzy. Zamkl za sebou a natáhl si skafandr.
I kdyby teleportoval, nemusí to nikdo vědět.
Konečně došlo opět ke kontaktu a tentokrát byly impulzy silné a zřetelné. „Nebylo snadné tě najít, Gucky. Přemýšlej, zaměřím si tě. Hned jsem u tebe."
Gucky se stáhl skafandr a vrazil do pilotní kabiny. ,
„Harno je nablízku! Nelekni se, až se tu materializuje. On si potrpí na takové žerty. Mysli na něj, ať si nás snáz zaměří."
„Harno? Ta galaktická telekoule?" zeptal se Kasom.
„Pojmenovali ho tak, ale Harno je něco víc. Jsem zvědavý, co se dozvíme. Vždycky když se Hamo objeví, je něco nového."
„V téhle situaci může jít jen o špatné zprávy. Nedivil bych se, kdyby nám řekl, abychom odtud zmizeli jak nejrychleji to půjde. ne proto, aby pomohl Mistrům ostrovů, ale aby nás varoval před nebezpečím. Harno může proniknout do budoucnosti a ví, co se stane."
Harnovy myšlenkové impulzy zesílily.
„Problém není v prostoru, ale v čase. Roviny se neustále pohybují a nelze je koordinovat," sdělil Hamo.
Gucky to vysvětlil Rasovi: „Harno asi přichází z budoucnosti a je od nás oddělen časem. Však ono se mu podaří přijít."

„Ale je tu oblak se svými extrémními podmínkami," namítl Čubaj.
Gucky neodpověděl.
Najednou se uprostřed kabiny materializovala koule. Nejprve byla nezřetelná a téměř úplně průsvitná, pak se ale její tvar ustálil a konečně se z ní stalo to, co Gucky znal jako Harna.
Povrch koule se matně a temně leskl. Nebylo na něm nic vidět, ani zrcadlový efekt. Koule pomalu klesala k zemi.
„To bylo tak těžké nás najít?" zeptal se Gucky.
Ras Čubaj, který četl Harnovy myš-
lenky stejně dobře jako John Marshall, se zúčastnil diskuze.
„Místo vašeho pobytu mi bylo známé," zněla odpověď. „Vím všechno, co se stane a co by se nikdy nestalo, kdybyste tu nebyli. Chce to odvahu najít Multidon. vy jej najdete."
„Budeme mít úspěch?" zeptal se netrpělivě Kasom.
Gucky věděl, že nemá smysl ptát se na budoucnost. Ještě nikdy nedostali uspokojivou odpověď.
„Proč bylo pro tebe tak těžké dostat se sem?" zeptal se raději.
„Nalézáte se v mlhovině Uklan," připomněl mu Harno. „je to jedno z mála míst v univerzu, kde přestávají platit zákony. I zákonitosti času. Gravitační bouře ovlivňují jednotlivé časové roviny. Rozumíš tomu?"
„Ne," přiznal se pokorně myšob. „Zůstaneš u nás? Rhodan by..."
„Mě místo je jinde. Velitelem vaší lodi je Melbar Kasom?"
„Ano."
„Moje schopnosti zde nefungují. Nemůžu vám nic ukázat, ale říkám vám: Změňte souřadnice příštího výstupu z lineárního prostoru! Místo XB-67-KL zvolte XB-59-KM. Na nic se neptejte."
Gucky vyskočil. „Chceš zase pryč? Přišel jsi jen proto, abys nám řekl jeden údaj? Bylo to tak důležité?"
„Víc než to. Na změně koordinát závisí osud lidstva. Když kdysi padla vaše volba na planetu Gleam, učinili jste krok, který vedl k dobytí maahkské galaktické stanice. Jestliže změníte souřadnice, porazíte Mistry ostrovů. Vaše cesta vás jednou zavede ke mně. Čekám vás. Prostorem a časem vede mnoho cest. Mnohé vedou ke zkáze. Střežte se, abyste se nedostali na postranní stezku. Budoucnost někdy změní náhoda."
„Změnil bys ji, kdybys tu zůstal?" zeptal se Kasom.
Harno se pomalu vznášel ke stropu a začal blednout. „Tato změna byla předvídána," zazněla poněkud záhadná odpověď.
Koule zmizela.
Kasom okamžitě zadal nová data. Pak se otočil k ostatním a řekl: „My všichni známe Harna - pokud je možné znát něco tak nepochopitelného. Víme, že nám vždycky pomohl a nikdy nelhal. Řídí se zákony, které neznáme. Nechtěl bych zjišťovat, co by nás čekalo, pokud bychom zůstali u původních souřadnic. Nemohlo by jít o nic jiného než o smrt."

♦ ♦ ♦

Nový bod byl od původního vzdálen asi čtyři světelné měsíce. Když se stíhačka vynořila v normálním prostoru, nebyla nikde žádná hvězda. Kasom pohlédl do mapy.
„Správně," potvrdil Ras Čubaj. „Tady nemá být nic."
„Zaměřovače neukázaly taky nic?"
„ne. Pokud je možné důvěřovat přístrojům, jsme sami v okruhu několika
desítek světelných let. A přitom víme, že to není pravda."
Loď se zatřásla a ukazatele poskočily. Kasom stabilizoval let pomocí antigravitačního pole. „To je gravitační bouře," řekl, ale nezdálo se, že by si tím byl jistý. „Co jiného? Prošli jsme gravitačním polem. Maahkové říkali, že nás to tu čeká."
„Měl bych skromný dotaz," ozval se Gucky. „je v téhle lodi něco, co bezchybně funguje? Připadám si poněkud nesvůj."
„To my všichni," odpověděl mu Kasom. „Ale můžeš být klidný. I v těch nepravidelnostech je systém. Tím přicházejí o moment překvapení a jeho nebezpečnost. S tím se vyrovnáme."
„Když to říkáš ty," zavrčel Gucky, ale netvářil se moc veseleji.
Po třech dalších lineárních skocích se materializovali v místě, vzdáleném dva světelné měsíce od předpokládané pozice Donitu. Kolem byla jen černá tma.
Pak zazněl překvapený výkřik Rasa Čubaje: „Přístroje signalizují strukturální otřesy!"
„Ale něco takového je možné jen při tranzici," namítl Kasom.
„Právě!" přisvědčil Čubaj a zadával údaje z přístrojů počítači. Jeho tvář vyjadřovala čím dál větší bezradnost.
„Všechno nasvědčuje tomu, že opravdu jde o transmiter. A to o situační, který je nezávislý na sluneční energii. je před námi, ve vzdálenosti deseti světelných hodin."
Kasom mluvil nahlas, aby jej všichni slyšeli. „Myslím, že tím je vysvětlena záhada, jak Mistři ostrovů řeší otázku zásobování. Transmiter uprostřed mlhoviny Uklan!"

John Marshall se zeptal: „Nezměníme kurs? Blízkost takového transmiteru je nebezpečná. Tefrodi tu jistě mají strážní flotilu."
„Změníme jej nepatrně. Příští skok nás má přivést ke slunci, které je podle Maahků relativně stabilní, a tam se skryjeme před lokalizací. Jistota je jistota. K Donitu jsou pak jen čtyři světelné hodiny, což nebude problém ani pro Čočku. Ale nemějte strach, dopravíme vás až k Multidonu, a pak se vrátíme do úkrytu."
Kasom propočítal let k tomuto slunci, který by byl za normálních podmínek krátký, ale tady nepanovaly žádné normální podmínky.
Předposlední lineární let proběhl podle plánu.
Když se materializovali, bílé slunce se nalézalo dvě světelné hodiny před stíhačkou. Bylo relativné stabilní a nabízelo dobrý úkryt. Kasom navedl stíhačku na oběžnou dráhu a přepnul na automatického pilota.
„Jde se spát," oznámil. „Dál poletíme za pět hodin."

3.

K Donitu se blížili rychlostí padesáti kilometrů za vteřinu. Čočka byla přezkoušena a protože nebyla nijak propojena se stíhačkou, Ras, Gucky a Tronar do ní měli teleportovat.
Situační transmiter dávno zmizel v temnotách a každou chvíli se měl objevit Donit.
Za předpokladu, že Maahkové měli dobré informace.
Obří slunce nebylo stále vidět. Hmota temného oblaku musela být v centru hustější než na okrajích a Kasom už několikrát vyrovnával odchylky od kurzu, způsobené gravitačními bouřemi. Tronar si pomalu oblékal skafandr, ale Gucky hleděl dopředu, jako by chtěl být první, kdo spatří Donit.
Ale nejostřejší zrak měl Ras Čubaj.
Nejprve byly zachyceny slabé signály na zaměřovači, a pak se objevilo něco podobného jako v případě transmiteru: Ze tmy vystoupila načervenalá skvrna.
Bylo to slunce Donit.
Ras zavrtěl hlavou. „Musí tam být celá flotila."
„Nás nezachytí a Čočku už teprve ne," řekl Kasom. „Co je s Multidonem? Už se dá zaměřit?"
„Ano. je přímo za sluncem."
Kasom změnil dráhu letu tak, aby stíhačka slunce oblétla. Donit byl obrovská červená koule, ze které šlehaly protuberance jako žhnoucí jazyky. Jev vypadal jako ve zpomaleném filmu.
„Už tu mám Multidon," oznámil Ras Čubaj od obrazovky zaměřovače. „Každou chvíli jej uvidíte pouhýma očima."

♦ ♦ ♦

Multidon byla velká chladná planeta s kyslíkovou atmosférou a zbytky přirozeného povrchu. Všechno ostatní bylo pokryto nepředstavitelně ohromnými průmyslovými stavbami, zasahujícími do propastných hlubin.
Planeta měla průměr šestnáct tisíc čtyři sta kilometrů. Přitažlivost dosahovala hodnoty l,12 g, byla tedy větší než na Zemi. Multidon obíhal slunce ve vzdálenosti dvě stě třicet miliónů kilometrů. Průměrné teploty se pohybovaly kolem šesti stupňů Celsia. Planeta se otočila kolem své osy za šestatřicet hodin.
Na Multidonu se nacházel klíč k moci Mistrů ostrovů. Tady byli produkováni duplikanti. Pod povrchem, rozložené do mnoha podlaží, se rozkládaly gigantické loděnice a největší zásobárny Mlhoviny Andromedy. Ale nebyly to opravdové loděnice a továrny. Byly to modely pro duplikátory, které mohly na běžícím pásu zhotovit jakýkoliv požadovaný objekt - pokud byla k dispozici šablona.
Pracovní proces, který nikdy nebyl přerušen, zajišťovali duplikanti Tefrodů a roboti. Automaticky byly vyráběny jednotlivé součásti, ze kterých byly stavěny lodě. Posádky se získávaly stejnou cestou.
Na Multidonu se nalézalo asi půl milionu duplikátorů různých velikostí a se všemi možnými šablonami.
Multidon byl oceánem, ze kterého Mistři ostrovů čerpali vše, co potřebovali.
Již několik dní byl novým velitelem Multidonu Proht-Meyhet, zvaný Trojka.

♦ ♦ ♦

Teprve po dvou hodinách letu si Ras a Tronar uvědomili, jak je Čočka ve skutečnosti úzká. Tronar ležel uprostřed malé kabinky a obsluhoval přístroje, Ras vedle něj se marně snažil změnit polohu a na druhé straně se protahoval Gucky.
Přístrojová deska byla orámovaná úzkou panoramatickou obrazovkou, na které už se dal rozeznat Multidon. Vedle byla menší obrazovka lokátoru, na které se stále objevovaly body znázorňující tefrodské lodě.
„Doufejme, že najdeme nějaké místo k přistání," zavrčel nespokojeně Ras, když studoval povrch planety.
„Vidím jen beton a ocel - myslím tím jejich ekvivalenty."
„To nám sice úkol ztěžuje, ale nezne-možňuje," odpověděl Tronar. „Ostatně tam taky jsou nezastavěné plochy,

třeba pohoří bez vegetace, ale i menší lesní porosty. Hlavní je, aby planeta nebyla obklopena ochranným štítem."
Ve vzdálenosti třiceti tisíc kilometrů od povrchu planety Ras vyčetl z přístrojů další strukturální otřesy. Situační transmiter byl opět v provozu. O několik minut později bylo vidět, jak k Mul-tidonu míří asi tisíc nákladních plavidel.
„Přivážejí zásoby," komentoval to Gucky, „a mají jednoduchou metodu. Jen pár kilometrů černou kaší, šup do transmiteru a jsou venku. Ale my jim tu kaši přisolíme!"
„Pokud nám to dovolí," prohlásil suše Ras Čubaj a překontroloval svůj bojový oděv. „Už aby to bylo za námi."
„Proč nemají energetický ochranný štít?" mumlal si Tronar. „To je divné."
„Třeba to nedovolují energetické podmínky v černém oblaku," mínil Ras.
Jak se blížili k povrchu, ještě snížili rychlost. Nyní už byly zřetelně vidět komplexy budov, pospojované běžícími pásy, které nahrazovaly silnice. Na pásech se nepřetržitě pohybovaly hotové výrobky směrem k vzdušnému přístavu, kde čekaly dopravní lodě. Nakládalo se automaticky a překvapivě rychle. V intervalech několika minut startovaly desítky lodí a odlétaly směrem k transmiteru.
Sestoupili níž a letěli těsně nad výrobními halami. Nic nenasvědčovalo tomu, že by byli objeveni. Jejich obrazovka zachycovala nesčetné nákladní a o něco vyšší strážní plavidla. Na nebi rudě žhnulo slunce Donit a vypadalo jako skryté za hustou mlžnou clonou. Na horizontu spatřili skalnaté pohoří, obklopené písečnou pouští jako ostrov.
Slunce zapadlo a nastala tma. Na nebi nesvítila jediná hvězda, jen na horizon-
tu bylo nebe o něco světlejší. Pravděpodobně se jednalo o odraz světel nějakého velkého města nebo továrny s nepřetržitým provozem.
„Tma bude osmnáct hodin," řekl Tronar a hledal vhodné místo k přistání.
„To je pro nás výhodné," odpověděl Ras a kontroloval lokátory. „Nikde nic, jen hlídkové lodě na nebi."
„Co je to tam za kráter?" zeptal se Gucky. „Vždyť to vypadá jak měsíční krajina."
„Ano, ale umělá," odpověděl mu Tronar. „Nejspíš tady těžili nějakou surovinu. Tamhle jsou vidět vchody do podzemních štol, ale určitě těžili i na povrchu."
Nejvyšší z kopců měřil asi sto metrů a zvedal se z pouště jako krunýř obří želvy. Nejspíš šlo o haldu vytěžené zeminy, jejíž tvar dotvořily atmosférické podmínky a řídký porost.
Čočka dosedla se slabým nárazem a motor umlkl. Tronar si oddechl a protáhl se. „Konečně! Cítím každou kost v těle."
„Já zas necítím žádnou," řekl Ras a posté se podíval na displeje. „Můžeme dýchat bez přístrojů."
„Co tam venku v té tmě uvidíme?" stěžoval si Gucky. „Měli bychom se pořádně vyspat a počkat do rána. Možná bychom měli Čočku schovat někam do kráteru. Tady na poušti je jak na talíři."
Tronar přikývl a opět spustil motor. ve výšce jen několika metrů přeletěl nad haldou a podruhé přistál v údolí ve tvaru kruhu, v hloubce asi padesáti metrů. Shora rozhodně nebyli vidět.
„Kdyby tu byla poblíž samoobsluha, hned bych věděl, co dělat," pípl Gucky, „ale takhle se musím spokojit jen s tím, co nám připravili naši chemici."

♦ ♦ ♦

Když vyšlo slunce, Tronar, Ras i Gucky byli odpočinutí a v relativně dobré náladě. Odsunuli kryt kabiny a napřímili se. Vzduch byl chladný a svěží, teplota těsně nad nulou.
Slunce Donit už stálo na nebi. Z jejich úkrytu nebylo vidět, jen jeho paprsky zbarvily západní okraj kráteru krvavou červení.
Gucky se vysoukal z kabiny a seskočil na. zem. Nejdřív překontroloval arkonskou bombu, pomalu větší než Čočka, ke které byla zavěšená.
„Pořádně těžkej krám," prohlásil, jako by ji viděl poprvé. „Kampak ji dopravíme? Do štol pod kopci?"
„To není špatný nápad. Tam si bude klidně ležet a vykonávat své poslání. Než ji objeví, bude pozdě."
„Pozdě bude v každém případě," prohlásil střízlivě Tronar. „Jak ji jednou odpálíme, řetězovou reakci nebude možné zastavit."
„Dobře, nejdřív se trochu porozhlédneme," navrhl Gucky. „Tronar může zatím uvolnit zakotvení, abychom měli méně práce."
Gucky a Ras Čubaj teleportovali na
vrcholek nejbližší haldy. Krajina tu byla úplně pustá a plná kráterů. Rozhodli se jeden prozkoumat.
„Stejně to nechápu, Rasi," řekl najednou Gucky. „Musel jsem skočit dvakrát, abych se dostal do zamýšleného místa. Naše schopnosti jsou tady poloviční. Určitě v tom hrají roli ty šílené podmínky v mlhovině. Když to víme, můžeme se s tím vyrovnat, ale co když na to v nouzi zapomeneme?"
„To se nestane. Támhle je vchod do štoly, nepodíváme se dovnitř?"
Tentokrát teleportovali podle místních podmínek a okamžitě dosáhli cíle. Vypadalo to jako kráter s příkrými stěnami. Pod jednou se otvíral vstup do země.
Gucky se kolébal kolem volně ležících kamenů ke vchodu do štoly a zakopl o jakési zrezivělé kolo.

ve štole byla tma, ale to nevadilo. Ras zapnul reflektor v přilbě a teprve nyní viděli, že stěny jsou naprosto hladké. Tím se vysvětlilo, jakým způsobem byla štola proražena: jednoduše ji do kopce vypálili paprskem.
Tady se už neodvažovali teleportovat, ale spojili se prostřednictvím vysílačky v přilbě s Tronarem.
„U lodi všechno v pořádku?" zeptal se Ras.
„Ovšem. Kde vězíte?"
„Uvnitř hory. Ideální místo pro bombu. ve stěnách je víc železa a niklu než v celé Čočce. Přímo ideální prostředí pro začátek řetězové reakce."
„Tefrodi na to budou mít jiný názor. Pospěšte si, mám nepříjemný pocit."
„My taky," přiznal Ras a vypnul vysílačku.
Asi po dvou stech metrech se chodba rozšířila a vyústila do haly, ze které vedly další chodby. U stěny byl demontovaný pásový dopravník, stály tu různé stroje a dokonce nefunkční pracovní robot.
„Tohle je pravé místo, tady můžeme v naprostém klidu připravit zápalný mechanizmus. Potrvá nejméně dva dny než atomový požár dojde k prvnímu osídlenému místu. To je dost času i pro Te-frody, aby mohli vyklidit pole," řekl Gucky.
Zpátky teleportovali. Tronar se nijak nelekl, když se vedle něj materializovali, jen ukázal na hodinky:
„Byli jste tam nějak dlouho. Pěkně jste se prošli?"
„Dá se to tak říct. Za hodinu to spustíme. Pak navážeme kontakt s Tefrody a zmizíme."
Ras a Čubaj uvolňovali bombu a Gucky zmizel v Čočce. Nastrkal si do kapes potravinové koncentráty, protože bez nich se nikdy necítil dobře.
Když se opět vrátil, těžká bomba, čtyři metry dlouhá a půl druhého metru široká, ležela na písku. Zkušeným zrakem ji přehlédl a řekl: „Jak ji přeneseme? Na Zemi bych s ní dokázal žonglovat jako artista, ale tady? No, uvidíme..."
Ras uchopil Tronarovu ruku. „Půjdeš s námi?"
Tronar zavrtěl hlavou. „Nerad bych nechával Čočku bez dozoru."
Ras Čubaj a Gucky se postavili tak, aby měli bombu mezi sebou. Oba se soustředili na místo nahoře nad kráterem, položili na bombu ruce a dematerializovali.
K tomu, aby dostali bombu do podzemní haly, potřebovali tři další skoky. Nakonec byli tak vyčerpaní, že se museli posadit.
„Jestli já mám tohle zapotřebí," stěžoval si Gucky. „Připadám si jako stěhovák!"
„Tefrodi budou mít s bombou větší potíže," utěšoval jej Ras. „Jaký čas nastavíme? Stupnice umožňuje jednu až deset hodin. Řekl bych, že zvolíme něco mezi."
„Mně je to jedno," odpověděl Gucky. „Hlavní je, abychom byli včas pryč. Ten robot se na mě dívá hodně divně."
Ras nastavil časový spínač na pět hodin, odjistil červené tlačítko a nakonec je stiskl.
Arkonská bomba byla aktivována a nic už nemohlo zabránit, aby po pěti hodinách spustila jaderná reakce. Za osm dní se planeta Multidon stane sluncem, které bude kroužit kolem červeného obra jménem Donit. Žhnoucí peklo bez jediné formy života.
„Tronar by taky chtěl vidět odjištěnou bombu," řekl Gucky Rasovi, který vypadal zamyšleně. „je to takový romantik."
Teleportovali ven a druhým skokem na svah nad kráter. Objevili se v okamžiku, kdy sjela první střela. Na nebi se zalesklo několik bodů. Útočící te-frodské lodě.
Druhá střela zničila Čočku.
Ras vtáhl Guckyho do skalní rozsedliny. „Tronar..." řekl jen.

4.

Proht-Meyhet mohl být rád, když obdržel od Jedničky nové místo. Poté, co ztratil Midway, musel počítat spíš s trestem.
Zachránila jej skutečnost, že zbývali už jen tři Mistři ostrovů.
Tak se tedy dostal na Multidon a stal se velitelem nejdůležitější planety v Andromedě.
Centrála Multidonu se nalézala hluboko pod povrchem a výtahem byla spojena s vyhlídkovou kupolí na špici věže. V této centrále se sbíhaly nitky fantastické organizace. Několik řad obrazovek zprostředkovalo spojení s podřízenými velitelskými stanovištěmi. Z tohoto místa mohl být přehlédnut a kontrolován celý Multidon.
Hypervysílač umožňoval spojení s kapitány bitevních plavidel, která křižovala vysoko nad planetou a zajišťovala bezpečí pro nákladní lodě.
Obranná pozitronika, srovnatelná s tou, která byla instalována na Midwayi a Lookoutu, na Multidonu neexistovala. Považovalo se za nemožné, že by protivník nalezl slunce Donit v centru Mlhoviny Uklan.
A přece k tomu došlo.
Když Proht-Meyhet obdržel první hlášení v tomto smyslu, nechtěl mu věřit. S Pozemšťany se už setkal a byl nucen přihlížet, jak s neuvěřitelnou odvahou dobývají jeho stanici, která byla považována za nedobytnou. Bál se Pozemšťanů a hlavně mutantů.

Mimochodem, k útěku z Midwaye mu pomohl mutant. Ano, mutant, ale ne Pozemšťan.
První hlášení obsahovalo informaci, že jednomu, nanejvýš dvěma mutantům, se podařilo přistát na povrchu planety. Svědčily o tom údaje tak zvaných psí zaměřovačů. Normální Tefrodi nebo Pozemšťané měli jiné myšlenkové vzorce.
Podařilo se stanovit přibližné místo, na kterém se mutanti zdržují. Jednalo se o neobydlenou pouštní krajinu s haldami vytěžené zeminy. Ideální úkryt pro nezvané hosty.
Proht-Meyhet vyslal komando robotů s rozkazem zničit plavidlo cizinců nebo je aspoň učinit neschopným letu.
Vyhlazovací komando sestávalo ze sedmi automaticky řízených lodí. Jakmile přístroje nahlásily objevení stanoveného cíle, jednaly samostatně.
Proht-Meyhet sledoval akci ze svého stanoviště.
Úsek krajiny, o který se jednalo, byl na obrazovce vidět jen nejasně. Podrobnosti nebyly vidět, protože satelitní snímač obíhal Multidon v příliš velké výšce a byl ovlivněn podmínkami temné mlhoviny. Tím pochopitelně utrpěla kvalita obrazu.
Automaticky pilotované lodě odpálily první řízené rakety a již druhá zničila matně se lesknoucí objekt, ležící na dně kruhového kráteru. Tím byl mutantům znemožněn ústup, pokud tu ovšem nebyla jiná loď, která by je odvezla.
Proht-Meyhet byl pevně rozhodnutý jim v tom zabránit. Druhé selhání si nemohl dovolit.
Vyhlásil částečný poplach pro celý Multidon. Výrobní proces nerušeně pokračoval, ale strážní jednotky byly posíleny, hlídky zdvojnásobeny a tisíc bojových lodí přešlo na co nejnižší oběžnou dráhu. Planeta byla hermeticky uzavřena.

♦ ♦ ♦

Ras a Gucky se neodvažovali ani pohnout. Leželi v úzké rozsedlině a přihlíželi zničení Čočky. Lodě, které vyslaly rakety, po útoku zmizely.
Gucky najednou vykřikl: „Tronar! Cítím jeho myšlenky!" Zaměřil si místo jeho pobytu, teleportoval a o chvíli později se s ním materializoval v rozsedlině.
Tronar těžce dýchal. Stále ještě nedokázal překonat šok a stěží zachovával klid. „Byl jsem v Čočce a díval se na zaměřovač," vyprávěl. „Objevil jsem blížící se lodě. Držely se nízko a podle
letové formace soudím, že byly řízené automaticky."
„Jak ses dostal ven?" zeptal se Ras.
„Na palubě nejsou obranné zbraně, tak jsem popadl jen tři ruční a utíkal do úkrytu."
„A teď jsme tu uvázli," prohlásil zasmušile Gucky. „Ještě, že jsi pomyslel na zbraně. Aspoň nejsme tak docela bezmocní. Jak nás mohli najít?"
„Nejspíš lokalizátorem kovu, to by ještě šlo. Pokud ale mají osobnější metodu - pak bych to viděl černě," řekl Ras a vyhlédl z rozsedliny. „Možná bychom neměli čekat až na tmu. Určitě sem pošlou pátrací komando, protože je jim jasné, že tady to plavidlo nebylo samo."
„Jestli najdou arkonskou bombu včas, stačí ji vynést do prostoru, a tam ji nechají vybuchnout," řekl Tronar.
„Do rozpoutání jaderné reakce chybějí čtyři hodiny," připomněl Ras. „Musíme odvést jejich pozornost, aby je nenapadlo, že by tu nějaká bomba mohla být. Nejdřív si najdeme jiný úkryt na nějakém podobně odlehlém místě, a pak to probereme."
Všichni měli naštěstí bojové oděvy, vybavené letovými agregáty a deflektory, které je mohly učinit neviditelnými. Ochranný štít tady sice fungoval jen nedostatečně, ale proti slabším zbraním stačil.
Než vylezli z rozsedliny, zapojili deflektory, které tady fungovaly. I letové agregáty pracovaly bezchybně, a tak se zvedli do ledově chladného vzduchu. Paprsky rudého slunce nehřály, ale bojové obleky měly klimatizaci.
Po třech hodinách letu měli pod sebou další poušť, tentokrát ne písečnou, ale technickou. Nad průmyslovými závody se vznášely četné kluzáky, ale patrně nebyly vybaveny příliš citlivými zaměřovači.
Teprve ve vzdálenosti dvou tisíc kilometrů od původního místa přistání nalezli krajinu s lesy, vodními toky a skalami. Po přistání si našli jeskyni.
Ras řekl: „Tady zůstaňte a zapněte přijímače. V případě nouze se ozvu, abyste mi přišli na pomoc, nebo mě řádně pohřbili."
Gucky jej obdařil zničujícím pohledem. „Optimisto! ty si myslíš, že by nás pozvali na pohřeb? Raději si dávej pozor."
Jakmile Ras zmizel, Gucky vytáhl z kapsy dvě kostky potravinového koncentrátu a jednu nabídl Tronarovi.
„Můžeš být rád, že jsem na to pomyslel," zavrčel.
„Vždycky jsem říkal, že jsi génius," usadil ho Tronar.

♦ ♦ ♦

Ras si dal na čas.

Hodiny pomalu ubíhaly, zatímco on beze spěchu oblétal planetu a vštěpoval si do paměti důležité informace. Věděl, že později může být důležitá každá maličkost.
Když se pak podíval na hodinky, bylo mu jasné, že jejich poslání se zdařilo. Řetězová reakce byla spuštěna. Multidon byl ztracen a planetu už nemohlo nic zachránit.
Na horizontu se objevilo jasné světlo, které jako by vycházelo z povrchu vzhůru, směrem knížko stojícímu slunci. Ras si tohoto jevu dříve nevšiml, ale připomínal mu něco, co už někdy viděl.
Když přiletěl blíž, pochopil. Šlo o paprsek, kterým Tefrodi čerpali energii ze slunce. V průměru byl silný asi pět set kilometrů a nepřetržitě jím proudilo obrovské množství energie od Donitu k Multidonu. Kdyby byl přerušen, přestanou probíhat všechny automaticky řízené výrobní procesy a odpadnou strážní roboti a veškerá vyhlazovací komanda. Nastal by chaos, ale Tefrodi by se stále ještě mohli zachránit. ve všeobecném zmatku po výpadku proudu by se ztratili i tři vetřelci.
Ras se přiblížil k paprsku a odvysílal krátkou zprávu. Pak se teleportací přemístil, aby jej nemohli zaměřit.
Po kapsách měl několik miniaturních atomových bomb. Kdyby se mu podařilo umístit je do elektrárny, snad by stačily k přerušení zásobování proudem. Ale nemohl si dovolit riskovat. Muselo by se to povést hned napoprvé.
Vrátil se do úkrytu, kde netrpělivě čekali Gucky a Tronar.
„Neměli bychom už varovat Tefro-dy?" zeptal se Gucky.
„Však se to dovědí dostatečně včas," uklidnil jej Ras. „Nejdřív si musíme obstarat loď, třeba sebemenší."
„Něco menšího než Čočka neexistuje, takže je jedno, co najdeme. Důležité je, kde?" zeptal se Gucky.
„V hangáru. Nejdříve ovšem vyřadíme z provozu stanici, přijímající sluneční energii."
„Výborný nápad," pochválil Čubaje Tronar. „Bude ale na čase vyrazit."

5.

Trojka zalitoval, že nemá spojení s Jedničkou nebo alespoň s Dvojkou. V temném oblaku selhával i perfektní hypervysílač Maahků.
Malé plavidlo mutantů bylo zničeno, alespoň to vyplývalo z hlášení vyhlazovacího komanda. Ale nejméně dva mutanti ještě žili, protože se při útoku nezdržovali v lodi.
Kde tedy byli?
Nešlo o předvoj, po kterém měla následovat invazní flotila?
Proht-Meyhet nevěřil, že by se Pozemšťané odvážili napadnout planetu Multidon. Jak se vůbec mohli dovědět její pozici?
Byly zapojeny veškeré psí zaměřovače, které dokázaly zachytit impulzy, pocházející od bytostí s psí schopnostmi. Místo, kde se zdržovala bytost s těmito schopnostmi, se rychle měnilo, a tak se
Proht-Meyhet domníval, že musí jít o teleportera.
Malý kožešinový tvor, který mu na Midwayi pomohl, byl taky teleporter a byl to spojenec Pozemšťanů. Že by to byl on?
Myšlenka byla znepokojivá i zlá zároveň. Proht-Meyhet byl tvrdý muž, byl si vědom své povinnosti, ale měl smysl pro spravedlnost. Gucky to tehdy pochopil a pomohl mu. Jestliže byl tedy spravedlivý, musel myšobovi oplatit jeho pomoc.
Ale byla tu jeho povinnost Mistra ostrovů.
Co dělat?
Proht-Meyhet hleděl na řadu obrazovek. Výroba běžela na plné obrátky. Plány na invazi nebyly zatím odvolány a Mléčná dráha měla být zahlcena loděmi s duplikanty.
Nejdůležitější byla stanice, čerpající energii ze slunce. Všechno bylo v pořádku, všude se pracovalo na plné obrátky.
Pak se stalo něco, co nebylo v programu.
Uprostřed elektrárny explodovaly tři atomové bomby.
Zničily část generátoru a téměř úplně rozmetaly budovy na povrchu čerpací stanice. Žárem roztavená hmota zalila východy z podzemní části stanice.
Ztráta několika tisíců duplikantů Proht-Meyheta nijak nevzrušila, ty lze nahradit. I pracovních robotů byla značná zásoba. Otřesný byl sám fakt útoku.
Proht-Meyhet vyhlásil všeobecný poplach.
Celkem se nestalo nic strašného. Přečerpávací paprsek byl přerušen a nejdůležitější provozy automaticky přepnuly na vlastní generátory.
Automaticky řízené strážní jednotky zůstaly na svých místech, jen lodi pilotované Tefrody nebo jejich duplikanty - které měly vlastní zdroje energie - se pustily do honu na mutanty.
Proht-Meyhet seděl za ovládacím panelem a rozhodl se, že zapomene na vděčnost. Musel najít záškodníky, děj se co děj.

♦ ♦ ♦

Tak jednoduché, jak se to Proht-Meyhetovi jevilo na obrazovkách, to pro Rase, Tronara a Guckyho nebylo. ve velké výšce a neviditelní se vznášeli nad hlavním blokem stanice, kde se zpracovávala přijímaná energie. Strážní lodě nezjistily jejich přítomnost. Ras trval na tom, že bomby zanese do budovy sám a ostatní že zůstanou v úkrytu.
I když se materializoval v elektrárně, zůstával neviditelný. V ruce měl tři bomby, jejichž časovanou roznětku nařídil na tři minuty.
Chvíli sledoval duplikanty. Pohybovali se mechanicky a bez nejmenšího zaujetí pro práci, kterou vykonávali a jejíž kvalitu kontrolovali roboti.
Ras odjistil bomby, umístil je a teleportoval pryč.
V tom okamžiku byli lokalizováni.
V jejich blízkosti se pohybovala loď tvaru torpéda a náhle změnila kurs. V okamžiku, kdy se objevil záblesk z hlavně impulzního děla, Ras a Gucky s Tronarem uprostřed teleportovali. Pro velitele torpédové lodi muselo být krajně nepříjemné, když mu tak jistá kořist náhle zmizela z kříže zaměřovače a nezanechala po sobě ani stopy. O několik vteřin později explodovala elektrárna.
Mutanti se to dověděli prostřednictvím malého translátoru, pomocí kterého rozuměli odposlouchaným hovorům.
„To bychom měli," řekl Gucky. „Teď abychom se poohlédli po lodi. Pak bude čas varovat velitele Multidonu. V hledání velitelů mám bohatou praxi. Nemáte někdo něco k jídlu?"
„Jen pár tablet," odpověděl Tronar. „Melbar Kasom by si měl začít dělat starosti. Ale podle plánu se tady má objevit teprve za čtyři a půl dne. To by mohlo být pozdě."
Ras přistoupil k východu z jeskyně a pohlédl ven. V bezprostřední blízkosti protékal potok a za ním se táhl řídký les. Krajina se mírně svažovala k místu v dálce, kde se tyčily věže obytného komplexu.
Pak se vrátil do jeskyně. „Tronar nemůže zůstat sám, protože není teleporter. Půjdu s ním hledat něco k jídlu a loď, a ty zůstaneš tady, Gucky. Pokud bys musel v případě krajní nouze pryč, nech tu zprávu."
„Tak já si mám hrát na jeskynního medvěda? To nepřichází v úvahu!" vypískl Gucky.
„Byl jsem jmenován velitelem výsadku," řekl Tronar, „a musím souhlasit s Rasem Čubajem. Nejsem teleporter a nemohu se pohybovat sám. ty si naproti tomu sám dokážeš poradit v jakékoliv situaci. Nejschopnější musí zůstat na místě, to je přece jasné."
Gucky znejistěl.
Ras a Tronar se uchopili za ruce a zapnuli deflektory. Jakmile opustili jeskyni, vystoupali do výšky nad les. Zatím neobjevili nic zajímavého a teprve po dvou hodinách letu se dostali ke vzdušnému přístavu, kruhové ploše mezi průmyslovou zástavbou. Na přistávací ploše stály nákladní lodě, ale nikdo je nevykládal ani nenakládal. Rampy byly prázdné a dopravní pásy se nepohybovaly.
Na okraji přistávací plochy se zvedalo několik nápadných kupolí, pospojovaných úzkými přístavky. Uprostřed mezi nimi se tyčila typická konstrukce vysílací a přijímací antény hypervysílače.
Ras a Tronar sestoupili níž.

♦ ♦ ♦

Proht-Meyhet ulehčeně vydechl, když obdržel hlášení, že zaměřovače lokalizovaly dvě neviditelné humanoidní by-
tosti, které se blíží k přístavu. Věděl o existenci deflektorů a při použití speciálních zaměřovačů nebyly příliš platné. Obrysy sledované bytosti byly dostatečně zřetelné.
Malý kožešinový tvor mezi vetřelci nebyl.
Proht-Meyhetův obličej ztvrdl. Nebylo nutné brát ohled.
Přesto chtěl získat oba mutanty živé, aby se dověděl, jak se jim podařilo najít Multidon. Okamžitě vydal rozkazy k nastražení parapastí, ze kterých neunikne ani teleporter.
Proht-Meyhet tušil, co Pozemšťané zamýšlejí. Zničil jejich loď, tedy potřebují novou. Jejich úkol patrně spočíval v přerušení přívodu energie ze slunce. To se jim podařilo.

♦ ♦ ♦

Ras a Tronar měkce dosedli a vypnuli letový agregát. Zatím zůstali neviditelní a opatrně se blížili k jednomu z mnoha výtahů.
Ras vzal Tronara za ruku a teleportoval s ním do hangáru. V hloubce tří set metrů pod povrchem stály těžké bojové lodě a čekaly na své první nasazení.
„To je neskutečné!" zašeptal Tronar. „Takové rozměry!"
Téměř všechny kulové lodě měly průměr jednoho kilometru. Musely jich být stovky a na Multidonu byly jistě stovky podobných hangárů.

„Musíme dál," připomněl tiše Ras.
Několika kratšími skoky se dostali do haly obřích rozměrů, kde se sestavovaly lodě. Práce byla nyní zastavena.
„Kde jsou Tefrodi, kteří tady pracovali?" zeptal se Ras.
„Na lovu. Hledají nás," odpověděl Tronar.
Pronikali hloub do podzemní říše, pasti ležely daleko za nimi, ale oni o nich nevěděli. Občas potkávali jednotlivé Tefrody nebo roboty, ale nebyli jimi zpozorováni.
V jedné stanici objevili několik desítek tisíc duplikantů, kteří čekali na transport. Stáli nebo leželi namačkáni v přepravních boxech, ale nikdo se o ně nestaral.
„Tímhle směrem nic nenajdeme," řekl Ras. „Vrátíme se na povrch a zorientujeme se."
Po sedmém skoku padli do nastražené parapasti.

♦ ♦ ♦

Proht-Meyhet pozorně sledoval obrazovky, ale ani zaměřovače neprozrazovaly nic o přítomnosti Pozemšťanů. Pasti byly připravené v hangáru, kde stály v dlouhých řadách malé kurýrní lodě. Několik Tefrodů se zaměstnávalo běžnou údržbou, roboti tu nebyli.
Všechno působilo až příliš nevinně.
Proht-Meyhet nevěděl, jaké podpůrné prostředky mají Pozemšťané k dispozici a nevěděl, jestli na ně nečeká loď. Předpokládal, že se to brzy ukáže.
Dozorčí služba hlásila: „V sektoru sedm hlášeno zvýšení teploty. Příčina neznámá."
Proht-Meyhet pohlédl na mapu. „Sektore sedm - co to má znamenat? Není tam žádné výrobní zařízení, jen neobydlená krajina. Proč by měla stoupat teplota?"
„je to příkaz k prošetření příčin?"
„Samozřejmě. Očekávám výsledky. Ostatně se jedná o oblast, ve které došlo ke zničení pozemského plavidla. je tu možná souvislost."
Pak už se Proht-Meyhet zabýval pouze parapastmi a na tuto věc zapomněl.
Přestože byl hlavní zdroj energie vyřazen z provozu, na Multidonu byl dostatek menších elektráren. Spojení a životně důležitá zařízení fungovala.
Strážní služba hlásila: „Zachyceny signály pocházející od dvou osob, jedna je s jistotou teleporter."
Proht-Meyhet se naklonil. „Zdvojnásobit stráže. Mutanti nesmějí být napadeni. Pasti smějí být aktivovány až v okamžiku, kdy proniknou do malého hangáru. Pak mě okamžitě informujte."

♦ ♦ ♦

Ras zpozoroval past příliš pozdě. Chtěl teleportovat, ale byl vržen zpět 5D energetickým polem. Zároveň vysadily deflektory a Ras s Tronarem ztratili neviditelnost.
Tefrodi čekali jen na to. Okamžitě zanechali předstírání práce a otočili se se zbraněmi v rukou.
Tronar rovněž sáhl po zbrani, ale Ras jej zadržel. „Nemá to cenu. Alespoň teď ne. Chtějí s námi mluvit, jinak by nás dávno odstranili. Uvidíme, co od nás budou chtít."
Tefrodi je obstoupili a z reproduktoru zazněl hlas. Mluvil v interkosmu a jeho kovový tón prozrazoval, že pochází, z translátoru.
„Jste mými zajatci. Odložte zbraně. Nepokoušejte se o žádnou obranu a odložte rovněž bojové oděvy. Poté vstupte do transportní klece. Je zajištěna paramříží."
„Kdo jste?" zeptal se Ras Čubaj.
„Jsem Proht-Meyhet, Trojka, velitel Multidonu."
„Před nedávném jste byl velitelem Midwaye."
„Naprosto správně."
To bylo ovšem překvapení. Ras si hned vzpomněl na Guckyho, s jehož pomocí tento Mistr unikl ze zajetí Pozemšťanů.
„Podrobíme se vašim příkazům, Trojko. Mimochodem mám pro vás životně důležitou informaci," řekl Ras.
„Za půl hodiny se setkáme," odpověděl Trojka.
Během transportu Ras zašeptal k Tronarovi: „Myslíš, že bys v případě krajní nouze mohl uniknout vodičem?"
„Je to možné, ale nebezpečné. Mohl bych se dostat do jiné dimenze a cesta zpět není dost rychlá. Ale zmizet můžu."
„Dobrá. Máme alespoň tuhle naději."
„Mohl bych vyřadit z provozu generátor paraklece," sykl Tronar.
„To by nám moc nepomohlo. Ostatně rád se seznámím s Proht-Meyhetem."
Mistr ostrovů je už očekával. Oblékl si svůj černý přehoz, na kterém se třpytily stříbrné symboly obou galaxií.
Když byla klec postavena do centrály a roboti se stáhli, zvedl se a přistoupil k mřížím. Prohlížel si zajatce se směsicí zvědavosti a nenávisti, ale zvědavost jasně převažovala.

Konečně se chladně a neosobně usmál.
„Od okamžiku, kdy jste přistáli na Multidonu, bylo dané, že neuniknete. Věděli jste to. Proč jste přesto přišli? Život pro vás nic neznamená?"
„Život pro nás znamená všechno," odpověděl Tronar. „Proto jsme přišli, Proht-Meyhete. Nemyslím tím svůj život nebo život mého přítele, ale život Země a jejích obyvatel."
„Dobrá, život Země. Ale co s tím má společného Multidon?"
„Multidon je pramenem vaší moci a zde se připravuje invaze do naší domovské galaxie. Bylo naší povinností Multidon najít - a zničit."
Proht-Meyhet se opět pousmál, tentokrát soucitně.
„Ne všechny plány se vždy zdaří," utěšoval Tronara a nežertoval.
Ras chtěl něco říci, ale přece jen to považoval za předčasné. Tronar pochopil a i on mlčel.
Proht-Meyhet se zeptal: „Jak jste našli Multidon? Prozrazení této informace vám nemůže nijak uškodit."
„Tefrod jménem Matite nám prozradil jeho polohu. Byl to velitel Lookou-tu."
„Tak on? To jsem si mohl myslet. Byl to typický zrádce."
Tronar řekl: „Nedopustil jste se zrady i vy, když jste okamžitě nezničil Midway?"
„Kdybyste nenašli roznětku, stanice by byla zničena. Dal jsem vám malou šanci. Roznětka byla instalovaná na zpomalovacím principu. To byl dík malému příteli, který mě nechal uniknout. Všechno má svou cenu, i moje svoboda. Zaplatil jsem a nyní jsme vyrovnáni. Nejsem nikomu nic dlužen a mám volné ruce. Mimochodem jsem tím zachránil život i Pozemšťanům."
„To vám nebude zapomenuto," řekl Ras, který usoudil, že je na čase nalít čistého vína. „Přímost za přímost. Jsme tady proto, abychom vás varovali."
Mistr ostrovů zvedl obočí. „Před čím?"
„Až vám řeknu pravdu, nenechte se unést hněvem," varoval jej Ras. „Budete mít možnost vyklidit Multidon, ale mnoho času není. Ještě sedm dní a Multidon je ztracen."
Proht-Meyhet jako by provrtával Rase pohledem. Pak poodstoupil a zavrtěl hlavou. „vy Pozemšťané jste divní tvorové. Vyhrožujete ještě ve chvíli, kdy máte oprátku na krku. K čemu takový
klam? Vaše flotila je na cestě? Nedostane se daleko. Mám šest tisíc těžkých bojových..."
„ty budou stačit k evakuaci posádky Multidonu. V hangárech máte stovky nákladních plavidel. My sice nevíme, kolik Tefrodů..."
Proht-Meyhet přistoupil blíž. Patrně pochopil, že Pozemšťan neblufuje.
„Co se děje?" zeptal se jednoduše.
„Vy víte, co je arkonská bomba," řekl Ras. „Dopravili jsme na Multidon takovou bombu a spustili jadernou reakci. Víte stejně dobře jako já, že už ji nelze zastavit."
Proht-Meyhet zbledl. Ale ovládl se a přikývl. „Teď vím, jaká byla příčina náhlého vzestupu teplot. Arkonská bomba! Proti tomu jsme bezmocní i my. Chápete, že za to zasloužíte smrt. ne mou rukou. Prostřednictvím vaší bomby."
„S tím jsme museli počítat. Pomalý průběh řetězové reakce vám dovolí únik. Planeta je ztracena, ale váš život není ohrožen."
Bylo neuvěřitelné, jak se Mistr ostrovů dovedl ovládat. Chladně uvažoval a vyvozoval logické závěry. Pomsta je nejméně logickým výsledkem úvahy -to musel dobře vědět.
Proht-Meyhet musel opustit Multidon, aby si zachránil život. Pokud předstoupí před Jedničku se dvěma zajatými Pozemšťany, bude to pro něj vítězství. Mutanti patřili k nejbližším důvěrníkům Perryho Rhodana a za jistých okolností řeknou vše, co vědí.
Proht-Meyhet se otočil a zapnul mikrofon. Věcně a chladně informoval jednotlivé důstojníky o nastávajícím konci planety, nařídil demontáž nejdůležitější aparatury a evakuaci obyvatel. Protože transmiter neměl přívod energie, měla se flotila pokusit probít se mlhovinou Uklan.
Vydání rozkazů trvalo téměř půl hodiny. Teprve poté vypnul Proht--Meyhet všechny přístroje a otočil se k zajatcům. Jeho obličej byl tvrdý a bezvýrazný.
„Pozemšťané se nalézají vůči nám ve válečném stavu. Zničili jednu z našich nejdůležitějších planet. Zasloužili by tisícinásobnou smrt. To, že žijete, není slabost nebo projev sentimentality z mě strany. Důvod je jiný. Vezmu vás sebou a předstoupíte před Jedničku. Doufám, že dokážete ocenit čest, která se vám tím prokazuje."

6.

Gucky se začínal nudit. Už několik hodin čekal na sebemenší znamení, že Ras a Tronar žijí. Zachytil rutinní hlášení Tefrodů, ale to mu k ničemu nebylo. Aby zabil čas, porušil Rasův rozkaz a teleportoval na haldu, pod kterou instalovali bombu. Div si nepopálil tlapky, tak byla země žhavá, ale na povrch zatím neproniklo nic jiného. Oheň se patrně šířil rychleji do nitra planety, protože v hornině převažovaly těžké prvky. Tím rychleji později bude stráven povrch.
Když se objevila dvě strážní plavidla, Gucky teleportoval zpátky do jeskyně.

Znovu poslouchal hlášení, a při vyla-ďování náhodou narazil na vlnu, na které se domlouval Proht-Meyhet s veliteli flotily. Dověděl se o nařízené evakuaci a pochopil, že atomový požár byl odhalen. Ale teprve v poslední větě se dověděl všechno.
„Paraklec zatím zůstane v mě centrále a bude naložena na palubu kurýrní lodi až současně se mnou. Zajatci budou dopraveni před Jedničku. Konec hlášení."
Gucky si byl jistý, že zná ten hlas, ale nemohl si vzpomenout, kde jej slyšel. Telepatické spojení bylo v místních podmínkách nemožné.
Ale věděl, že Ras a Tronar padli do parapasti. Tím ovšem přestaly platit původní rozkazy a on měl volné ruce.
Zapnul deflektor, i když podle vývoje událostí musel vědět, že mu moc nepomůže. Tefrodi měli speciální lokátor, ale mohl si být jistý aspoň před roboty a duplikanty.
Několika skoky se dostal k místu koncentrace velkých budov. Našel tam i letiště, a nebylo pochyb, že velitelství se nachází někde poblíž.
Věděl, že centrálu spolehlivě najde podle všeobecně známých ukazatelů, jakými jsou například zesílená bezpečnostní opatření, obranné stavby a zbraně nebo velká koncentrace spojových zařízení.
Gucky, štván speciálním komandem, teleportoval z hangáru do hangáru a protože poslouchal vysílání, věděl, co na něj chystají a kde je parapast. Obratně se jí vyhnul a blížil se k centrále.
Asi dvě stě metrů od cíle se schoval v rozvodné skříni a odpočíval. Pak se soustředil, aby zachytil myšlenkové impulzy Tronara a Rase. Jeho úsilí bylo korunováno úspěchem až po deseti minutách. Rasův myšlenkový vzorec byl silně odstíněn paraklecí, přesto byl nezaměnitelně k poznání.
Stejně tak poznal Tronara, ale pak zachytil další vzorec, který mu nebyl neznámý. Protože mohl pocházet pouze od velitele, Gucky se s ním už musel setkat.
Proht-Meyhet! Trojka! Takže se mu podařilo uniknout a dokonce se stal velitelem Multidonu! Pozemšťané mu nyní připravili druhou porážku.
Ani od nejférovějšího protivníka nelze očekávat, že by přimhouřil oči podruhé. Proht-Meyhetova nenávist bude jistě nesmiřitelná. Nebude brát ohled ani na Guckyho.
Gucky skočil blíž k centrále. Hlavní bezpečnostní pojistku měl za sebou a neobával se dalších překážek. Kráčel dál, až se dostal k vnitřnímu prstencovému bezpečnostnímu zamění. Neobsahovalo žádnou parablokádu, a tak mohl teleportovat.
O chvíli později se nalézal v místnosti, jejíž zařízení jej utvrdilo v domnění, že jde o centrálu. Za stolem seděl šedovlasý muž v černém přehozu a držel hlavu v dlaních, jako by mu byla těžká.

♦ ♦ ♦

Když Gucky vypnul deflektor, Ras zalapal po dechu a loktem strčil do Tronara.
Proht-Meyhet se otočil.
Pohled na jeho tvář byl nezapomenutelný, protože žádná inteligentní bytost ještě neviděla užaslého a zmateného Mistra ostrovů.
„To jsem si mohl myslet," prohlásil Gucky a položil ruce na opasek bojového oděvu. „Přítel, kvůli kterému jsem měl nepříjemnosti."
Proht-Meyhet se s vypětím všech sil vzpamatoval. „Komplikuješ věci, malý příteli. Tvůj příchod mě staví před nové problémy, kterých mám po pravdě řečeno už dost. Proč jsi měl kvůli mně nepříjemnosti?"
„Protože jsem ti umožnil útěk."
„Copak jsem za to nezaplatil?"
„Máš pravdu. Starý účet je vyrovnán."
„Právě jsme zapsali první položky v novém," řekl Mistr ostrovů. „Dopravili jste sem arkonskou bombu. Obávám se, že za ni bude účet hodně vysoký. Vyšší než za tu na Midwayi."
„Nemohl jsem vědět, že jsi velitel Multidonu."
„Změnilo by to něco?" otázal se chladně Proht-Meyhet.
„Obávám se, že ne. Ale byl bych tě varoval."
Mistr se zvedl, nechal na stole ležet svou zbraň, přistoupil ke Guckymu a zavrtěl hlavou. „Závidím Pozemšťanům, že tě mají. Vedlo by se nám lépe, kdybychom měli spojence, jako jsi ty. Spojence, kteří pomáhají proto, že nás mají rádi." Vzdychl si. „Nemysli si, že mě svou zbraní donutíš, abych pustil tvoje kamarády. Neudělal bych to, i kdybych věděl, že mě zabiješ. Parapast se nedá jen tak snadno vypnout a nejde to udělat telekineticky. Musím oba zajatce dovést před Jedničku. Tobě, malý příteli, dám stejnou šanci, kterou jsi ty dal mně. Dám ti loď. Můžeš opustit Multidon."
Gucky obdivoval Mistrův postoj, ale na druhou stranu musel za každou cenu zabránit odvlečení svých přátel neznámo kam. Tím, že padli do rukou Mistrů ostrovů, byli ztraceni - a tajemství planety Země s nimi.
„Tvou nabídku nepřijímám, Proht-Meyhete. Své přátele nenechám jejich osudu."
„Co chceš vlastně proti němu podniknout?"
„Ztížím evakuaci Multidonu."

„To nebude tak snadné, ale i kdyby se ti to podařilo, zajatce stejně nepropustím." Proht-Meyhet se vrátil ke svému stolu a posadil se. Ani teď si nevšímal zbraně, položené poblíž jeho ruky. „Může to trvat několik dní, než se Multidon změní ve žhnoucí peklo," řekl po
chvíli. „Tvoje plány se možná zdaří. Ale jak se chceš zachránit?"
"Dovedeš si představit, že je mi to celkem jedno?"
Proht-Meyhet se na Guckyho pátravě zadíval. „Ano, dovedu. Nech mě teď samotného. Musím pracovat. Můžeš si promluvit s přáteli. Mříž propouští světlo i zvukové vlny."
Gucky poděkoval a otočil se k Rasovi a Tronarovi. „Vidíte, jak by mi šlo vyjednávání, které Pozemšťané považovali za nemožné?"
Ras se usmál. „Nikdy jsem nekritizoval tvé schopnosti a nic jsem nenamítal, když jsi nechal utéci Proht-Meyheta. Měl jsi pravdu, i když nám dvěma to nepomůže."
„Máme několik dní času," řekl na to Gucky. „Proht-Meyhet nebude nic namítat, když vás budu navštěvovat a pochopí, jestliže začnu něco podnikat proti jeho plánům. Naše válka je trochu jako sport, i když to srovnání se zdá nevkusné. Jakmile najdu sklad potravin, něco vám přinesu."
Proht-Meyhet si odkašlal: „Sklad potravin je střežen. Nevím, jak se pevná hmota může dopravit skrz paramříž..."
„My už si cestu najdeme," řekl Gucky a zmizel.
Proht-Meyhet se zamyšleně zadíval na zajatce. „V pasti jsem já," řekl. „Jistě chápete, že nechci být zrádcem. Ani vůči Jedničce a Dvojce, ani vůči bytosti, která mi jednou pomohla. Možná, že znám Pozemšťany líp než vy dva. Jsou
cílevědomí a ve volbě prostředků ne právě vybíraví. Připouštím, že ani my ne. V tom jsme si rovni. A pak jsem potkal vašeho malého přítele. Myslím, že to je Ilt. Neznám tuto rasu, ale je škoda, že ona nevládne univerzu. Snad mu bude vládnout její duch."
„A to říkáte vy, Mistr ostrovů? Není to divné?" zeptal se Ras.
„Divné? Možná, ale ne nemožné. Neznáte motiv našeho jednání. Jsme příbuzní s Pozemšťany. Jsme jako oni - bezohlední a posedlí jednou vytyčeným cílem. Jsme starší než oni a došli jsme dál. Alespoň po technické stránce. Ale já jsem jiný než moji kolegové. Žádná inteligentní bytost není stejná jako druhá, i když patří ke stejné rase. Možná vám to pomůže pochopit moje jednání. Tím nemyslím, že byste si měli dělat marné naděje."
Ras se usmál. „Neděláme si marné naděje. Jen známe Guckyho. má svůj cíl a dosáhne jej, ať budete chtít nebo ne. Nyní se nebojíme budoucnosti, jen litujeme, že už nepoznáme starouše Jedničku. Rádi bychom mu řekli svůj názor."

♦ ♦ ♦

Gucky našel sklad potravin a objevil v něm zásoby, z nichž si leccos odnesl do jeskyně v horách. Pak vybral několik konzerv a donesl je do centrály. Proht-Meyhet slíbil, že je dá dopravit do klece.
Pak se vrátil do jeskyně a uložil se ke spánku.
Druhý den ráno vnikl do podzemních výrobních prostor. Napojil se na rozhlasové zařízení, poštval duplikanty proti Tefrodům, ale očekávaný účinek se nedostavil. Mnozí duplikanti sice opustili ubytovny a vtrhli i do hangárů, ale nebyli schopni pilotovat nákladní lodě. Te-frodské stráže jim nekladly odpor, takže si duplikanti udělali pohodlí v lodích, jiní vyplenili sklad a posléze v něm usnuli.
Atomový požár prorazil na povrch.
V místě, kde se zvedala halda, nyní zel kráter naplněný žhavou lávou. Půda v poušti praskala a štěrbinami vyvěralo na povrch magma. Poušť se proměnila v rudé moře, které se rozlévalo k obydleným oblastem.
Proht-Meyhet začal s evakuací.
Jakmile odstartovaly první lodi, propuklo povstání duplikantů, podněcovaných Guckym. Na mnoha místech vzplanuly boje, vedené jen s polovičním zájmem. Žádná z obou stran si nebyla jistá svou věcí.
Jen roboti bojovali tvrdě a neúprosně, protože tak byli naprogramováni. Byli ovšem napadáni z obou stran a nemilosrdně ničeni.
Na Multidonu zavládl chaos.

7.

Když Melbar Kasom a John Marshall zachytili první hovor tefrodské hlídkové flotily, bylo jim jasné, že se třem mutantům podařilo přistát a odpálit arkon-skou bombu. O mutantech samých se ale nedověděli nic.
Čtvrtý den Marshall řekl: „Musíme k Multidonu. Už dávno měli být zpátky. Možná potřebují pomoc."
„Domluvili jsme se na pěti dnech," připomněl Kasom. „Měli bychom to dodržet."
Marshall souhlasil. „Transmiter nefunguje, a to znamená, že i Tefrodi poletí mlhovinou. Budou se muset dorozumívat a snad se z toho něco dozvíme."

Bylo tomu tak. John Marshall odposloucháváním zjistil, co se děje na Multidonu, že Ras a Tronar jsou v zajetí, že velitel se jmenuje Proht-Meyhet a Gucky si užívá volnosti.
Bylo rozhodnuto.
Třemi skoky v lineárním prostoru se dostali k okraji mlhoviny Uklan a spojili se s Rhodanem. Rhodan okamžitě informoval Atlana a ten flotilu. Atlan poté společně s Maahky vyrazil k mlhovině a obklíčil ji. Bylo prakticky nemožné, aby Tefrodi unikli.
Křižník TOKIO opustil úkryt v blízkosti dvojslunce a vzal na palubu stíhačku. Výsledkem delšího pohovoru bylo pověření pro Melbara Kasoma okamžitě proniknout k Multidonu a pokusit se osvobodit zajatce.
„Počkáme třicet hodin," řekl Rhodan. „Pokud od vás do té doby nedostaneme žádnou zprávu, vyvodíme z toho, že se
vám něco stalo a přímo napadneme Multidon. Naštěstí nyní máme přesnější souřadnice pro lineární let."
„Ale my to zvládneme," řekl Kasom. „Gucky je na svobodě a možná už i Tronar a Ras. Třeba jen čekají, kdy pro ně přijdeme."
„Pospěšte si," požádal prostě Rhodan, ale v těch dvou slovech byla všechna starost o mutanty.
O pět minut později stíhačka odstartovala.

♦ ♦ ♦

Pátý den atomového požáru se polovina Multidonu změnila tak, že ji bylo možné považovat za slunce. Ani na povrchu ani pod zemí nebylo místo, kde by mohl existovat život.
Proht-Meyhet vydal rozkaz, aby duplikanti byli evakuováni. Neustále docházelo ke střetům, protože duplikanti se obávali, že budou ponecháni osudu a bojoví roboti museli tvrdě udržovat pořádek.
Gucky se neustále objevoval u po-vstavších duplikantů a vedl pobuřující řeči. Pomocí reproduktoru připomínal duplikantům, že pro Tefrody nejsou ničím jiným než potrava pro děla a že ani tato evakuace jim nezajistí delší život.
Guckyho honilo několik komand zvláštního určení, ale myšob jim ve všeobecném zmatku stále unikal. Obdrželi naprosto srozumitelný rozkaz usmrtit jej, ale Gucky to Proht-Meyhetovi nijak nezazlíval. Chápal a respektoval jeho motivy. Sám se nepokoušel požadovat se zbraní v ruce svobodu pro zajatce. Věděl, že by se Proht-Meyhet nevzdal.
Stále ještě probíhaly práce k záchraně alespoň některých specielních součástek duplikátorů a zatímco jednu polovinu planety už zalila žhavá láva, druhá byla obrazem horečné činnosti. Proht-Meyhetova centrála nebyla ještě ohrožena. Sem měl požár dorazit až tak za dva dny.
Rozdíly teplot v atmosféře způsobily na povrchu větrné smršťě. Nepřirozená výše teplot na hořící straně způsobila vakuum, do kterého proudil chladnější vzduch z druhé strany. Bouře byly tak prudké, že i nejtěžší bojové lodě měly problémy při přistání.
Gucky musel opustit svou jeskyni v horách. Neměl už útočiště a ukrýval se v hale duplikantů. Jednou na poslední chvíli teleportoval ze startujícího křižníku.
Trojka ukončil přípravy k úniku. Atomový požár postoupil tak, že osvětloval horizont.
Gucky se materializoval vedle klece. Ras se usmál a konstatoval: „Vypadá to s námi špatně, co?"
Proht-Meyhet se otočil. „To tě ještě nechytli? Víš, že dostali rozkaz tě zabít? I kdybych chtěl, nemohl jsem jednat jinak."
„Nemusíš se omlouvat. Proč to neuděláš sám?"
„K čemu? Jestliže nepřijmeš mou nabídku, máš dva dny života."
„Vezmu si loď, až budu chtít," odpověděl Gucky.
V provozu už byla jen polovina obrazovek. Satelity zprostředkovaly pohled na peklo na druhé straně planety.
„Ještě dnes opustím Multidon," řekl Proht-Meyhet. „Tefrodi odcestují na palubách nákladních lodí a i duplikanti se dostanou do bezpečí. Nikdo z nich nemusí zemřít, pokud nevypukne panika. Proč sabotuješ záchranné práce?"
Gucky pokrčil rameny. „To byla nutná obrana. Stále jsem počítal s tím, že propustíš moje přátele."
„To nikdy neudělám. Už jsem ti to řekl. Jsou mojí pojistkou."
„Jak je chceš transportovat?"
„Proč bych ti to měl prozrazovat? Udělal bys všechno, abys mi v tom zabránil." Pak změnil téma. „Měl bys odletět se mnou. To je pořád lepší než tady zemřít."
„Já nezemřu," odpověděl Gucky a nenechal si ujít příležitost zapátrat v Proht-Meyhetových myšlenkách. „Přesto se může stát, že se ještě uvidíme. Jen jednu otázku: Proč nemáš individuální ochranný štít?"
„Měl bys vědět, že na Multidonu nefungují, jinak byste tu nikdy nepřistáli. Jsou i jiné způsoby, jak se chránit."
Gucky už věděl dost. Proht-Meyhet byl příliš zaměstnán promýšlením posledních podrobností evakuace a kromě toho neměl mentální blok ani ochranný štít.
„Přeju ti hodně štěstí, Proht-Meyhe-te," vypískl nakonec Gucky. „Nemáme jinou možnost než být protivníky. Smím si naposled promluvit s Rasem a Tronarem?"
„Dovoluji ti to."

Gucky šel ke kleci, ale nespouštěl Proht-Meyheta z očí. ve chvíli, jako byla tato, ztrácejí platnost veškeré ohledy a zákony férové hry.
„Žádný strach," zašeptal, „znám jeho plány a budu u vás. Přelstíme ho - aspoň doufám."
Pak teleportoval nazpět do podzemního hangáru. Tentokrát přesně věděl, kam. Proht-Meyhet na to místo myslel - nejspíš zapomněl, že Gucky je i telepat.
Napoprvé našel hangár s kurýrními loděmi. Skryl se v jedné, která měla odmontovaný motor. Tady byl jistý před odhalením, protože v této situaci se nikdo nebude starat o nepoužitelnou loď.

♦ ♦ ♦

Nákladní lodě nabraly ty, kteří přežili, a odstartovaly. Čekající bojové lodě strážní flotily je obklopily a vzaly v ochranu. Vysoko nad Multidonem se shromáždilo jádro armády.
Dohromady šlo o více než patnáct tisíc lodí.
Trojka udělil příslušné rozkazy. Původně bylo plánováno, že se každá loď pokusí dostat do bezpečí na vlastní pěst, ale později byl tento plán opuštěn. Proht-Meyhet byl dostatečně chytrý na to, aby se dokázal vžít do myšlení Pozemšťanů. Věděl, že Pozemšťané čekají na okraji temného oblaku a samotná loď by byla okamžitě zničena. Protože ale Pozemšťané nemohou vědět, kde se loď objeví, musí flotilu rozdělit, a tím se oslabí.
Tomu odpovídal poslední rozkaz. Te-frodská flotila měla zůstat pohromadě.
Jakmile byl rozkaz vydán, lodě se daly do pohybu směrem k nefungujícímu situačnímu transmiteru. Tam měli kapitáni obdržet první souřadnice letu.
Let k okraji mlhoviny sestával ze sedmi etap. Více než dvě stě lodí bylo zničeno tím, že se dostaly do příliš těsné blízkosti sluncí nebo je gravitační bouře mrštily do nitra hvězdy.
Ostatní dorazily k okraji Uklanu.
Velitel flotily učinil přesně to, co mu nařídil Trojka. Velitele jednotek seznámil s údaji posledního skoku a poslal malou kurýrní loď. Ta se po několika hodinách neporušená vrátila zpátky.
Na daném místě čekalo sedm maahkských a jedna pozemská bojová loď.
Tefrodi opustili mlhovinu a směřovali k bodu, ve kterém měli přejít do lineárního letu. Maahkové i Pozemšťané byli příliš překvapeni na to, aby mohli cokoliv podniknout. Nezbývalo nic jiného než hlásit masový průnik Tefrodů Rhodanovi. Ten něco podobného předvídal a věděl, že pronásledování v lineárním prostoru nemá smysl.
Mistři ostrovů ponechali Multidon svému osudu.
A to bylo hlavní.
Nabízela se jediná otázka: Co je s Rasem, Tronarem a Guckym.
Major Redhorse se zadíval do temného oblaku. „Nepodíváme se?"
Rhodan přikývl.

♦ ♦ ♦

Proht-Meyhet, Trojka a velitel Multidonu, opustil centrálu společně s paraklecí, svým posledním a nejcennějším majetkem. Po běžícím pásu se dostal do hangáru, kde jej u kurýrní lodě čekali pracovní roboti.
Dopravili klec na palubu a odešli z hangáru, aby čekali na svůj konec, jak jim bylo nařízeno.
Klec stála v nákladním prostoru. V kurýrní lodi nebylo příliš mnoho místa a od centrály ji dělila jen úzká chodba a dveře.
Proht-Meyhet si dal na čas.
Flotila byla na cestě s rozkazem dosáhnout vytyčeného cíle. Možná bude lepší, když jej zatím budou považovat za mrtvého.
Multidon! Bude trvat celá staletí než se podaří vybudovat svět, který by se vyrovnal této planetě. Moc Mistrů ostrovů byla citelně oslabena. Jedna pevnost za druhou padala do rukou Pozemšťanů. A jeden Mistr ostrovů za druhým se stával jejich obětí.
Proht-Meyhet se otřásl. Díky aktivátoru byl nesmrtelný, ale pokud neměl ochranný štít, mohl jej usmrtit jediný výstřel. V temném oblaku byl v nebezpečí.
Vzdychl si a stiskl tlačítko, které od-jišťovalo startovací mechanismus. Malá loď klouzala po vodičích k vertikálnímu výtahu, a pak stále se zvětšující rychlostí stoupala k povrchu.
Proht-Meyhet nezavedl loď okamžitě do vesmíru, ale pilotoval ji nad povrchem. ve vzdušném přístavu ani ve výrobních halách kolem něj ještě nehořelo, ale osvětlený horizont prozrazoval, kam postoupil požár.
Ještě jeden den a Multidon vybuchne. Zbydou z něj jen trosky, které budou obíhat rudé slunce nebo se do něj zřítí.
Pak zaslechl šramot a škubl sebou. Na palubě byl jen on a zajatci v parakleci. Ohlédl se.
ve dveřích stál Gucky se zbraní v ruce.
„Ty? Uvážil jsi to dobře? Poletíš s námi?" zeptal se užasle Proht-Meyhet a zcela ignoroval namířenou zbraň.
Gucky zavrtěl hlavou. „Nepoletím a nepoletí ani moji dva přátelé. Otevřeš jim klec, Proht-Meyhete. Já jsem to

zkoušel, ale nejde to. Nemá ten krám zajištění proti telekinezi?"
„Samozřejmě, že má. Co jsi čekal?" Ukázal bradou na zbraň: „Co to má znamenat?"
„To jen aby tě nenapadaly hloupé myšlenky. Tronar bude otvírat klec. Pronikne vedením do generátoru a přeruší proud. Tronarovi říkáme vlnový běžec, Proht-Meyhete. Dokáže se dematerializovat a pohybovat ve vodičích, kde je elektrický proud. U paramříže se jedná o pětidimenzionální silové pole, takže nikdo neví, co se může stát, když..."
Mistr ostrovů zůstal klidně sedět. Gucky přistoupil k němu a společně se dívali na planetu pod sebou. Loď letěla nízko, jen několik set metrů nad povrchem. Teplota byla ještě snesitelná, před bouřemi je zatím chránily kopce.
„Sestup níž a jdi na přistání," nařídil Gucky. „Tam, vedle toho jezera. Bude lepší..."
Dál se nedostal.
Bez jakéhokoliv varování loď narazila na neviditelnou překážku a okamžitě se rozpadla. Proht-Meyhet byl vymrštěn ze svého křesla a bezmocně padal dolů. Gucky se o něj nemohl starat, protože musel ke svým přátelům. Jediným skokem teleportoval a zachytil Rase v okamžiku, kdy byl vymrštěn z klece.
„Kde je Tronar?"
Ras divoce gestikuloval, ale Gucky mu nerozuměl. Kolem nich byly jen trosky lodi, a i ty padaly k zemi.
„Dolů!" vypískl Gucky. „Teleportovat!" Jednoduše popadl Rase, který byl ochromený šokem, ale Tronara nikde neviděl. Cosi dopadlo do jezera, asi Proht-Meyhet, ale Gucky teleportoval na malý ostrov. Pustil Rase a zadíval se k téměř bílému nebi. Trosky lodi, rozptýlené do velkého okruhu, dopadaly do vody, na břeh i na ostrůvek.
S velikých šplouchnutím dopadl do vody ohromný kovový blok a okamžitě se ponořil. Vlny dorazily k ostrůvku, hladina se pomalu uklidnila, ale najednou na ní nastal nový pohyb.
Z vody se vynořil Tronar Woolver. Když dorazil k ostatním, oklepal se. „Jako ve vaně," pochválil teplotu vody. „Ještě že jsem byl v okamžiku zřícení v dematerializovaném stavu. Kde je Proht-Meyhet?"
Gucky ukázal na jezero. „Je mrtvý. Takový pád nemůže přežít nikdo, kdo není mutant."
Tronar se postavil za Rase a Guckyho. Z ostrůvku neviděli daleko, protože jim ve výhledu bránila vysoká skalní stěna. Bylo úplné bezvětří.
„Co se vůbec stalo?" zeptal se Ras.
„To se můžeme jen domnívat," řekl Tronar a posadil se na kámen. „Když jsem dematerializoval a pronikl do generátoru, který zásobuje proudem paramříž, narazil jsem na rušivý vliv 5D energetického pole. Ztratil jsem kontrolu nad sebou a nevěděl, co se děje. Pamatuju se jen na to, že jsem se dostal až do hlavní rozvodné desky, se kterou jsem se zřítil do jezera- no a jsem tady."
Gucky se taky posadil.
„Někdy jsi dost nebezpečný Tronare, ale to je jedno. Jenže teď sedíme tady na ostrově. Oheň bude potřebovat jeden den, aby dorazil ke břehu. Až do té doby máme volno. Taky bychom mohli někam teleportovat, ale jestli by to bylo lepší, to vědí jen bohové."
Ras vytáhl z kapsy telekom a pochybovačně se na něj zadíval. „S tímhle se taky asi daleko nedostaneme."
„Jestli nás Kasom hledá, tak možná ano," řekl Gucky a okamžitě zapnul svůj přístroj. „Pokud nás opravdu chce najít, moc možností nemá. Vždyť je to několik tisíc čtverečních kilometrů!"
O čtyři hodiny později se jim podařilo navázat spojení s Johnem Marshallem. Stíhačka přistála jen o několik minut později a vzala tři mutanty na palubu. Již z malé výšky bylo vidět, že na Multidonu zůstal už jen ostrov pevniny, obklopený planoucím mořem. Hořící trosky se odštěpovaly z planety a vystřelovaly do prostoru.
„Už jen několik hodin," zašeptal vyčerpaně Ras a zavřel oči. „Raději nechci myslet na to, že jsem pomohl k zániku celého světa!"
„Neměli jsme jinou možnost," řekl na to Kasom a přidal rychlost. „A můžeme být rádi, že jsme vás našli včas. Rhodan si už dělal starosti. je na cestě i s TOKIEM, protože teď máme souřadnice bezpečné cesty."
Gucky se díval dolů. „Už není žádný Trojka - doufejme, že to uklidní ty, kteří mi vyčítali, že jsem ho nechal uniknout. Kdyby byl na Multidonu jiný velitel, možná by se naše mise nezdařila a Ras i Tronar by byli okamžitě usmrceni. Já vždycky říkám, že se všechno vyplatí,
i ohled k protivníkovi. Proht-Meyhet je mrtvý, ale my jsme to neudělali. A zemřel rychle a nečekaně."
John Marshall poklepal Guckymu na rameno. „My všichni si myslíme totéž, maličký. A věříme, že vrazi budou jednoho dne zavražděni. Dokonce i války se dají vést humánním způsobem. Obyvatelé Multidonu unikli."
Gucky se napřímil. „To je dobře, protože ti už nemůžou nadělat mnoho škody. A Mistři ostrovů nemají centrum moci."
Na smluveném místě parkoval křižník TOKIO. Stíhačka byla zachycena a dopravena do hangáru a křižník se vydal na zpáteční cestu. Na okraji mlhoviny čekal Atlan a spřátelení Maahkové.
Rhodan mlčky vyslechl hlášení tří mutantů.
Jakmile Tronar skončil, zvedl hlavu.
„Dokázali jste něco, co by se nepodařilo celé flotile. Mistři ostrovů ztratili svou poslední bastionu a jsou nyní už jen dva. Budou to ti nejtvrdší a nejchytřejší. Možná i nejbezohlednější. Ale i ty najdeme. A pak bude Andromeda patřit nám. Předáme ji Maahkům, protože na ni mají stará práva. Nikdo nám nebude bránit podnikat do galaxie výzkumné výpravy a hledat planety s kyslíkovou atmosférou. Děkuji vám, přátelé, za práci, kterou jste vykonali.

Přispěli jste k tomu, že boj o Andromedu je dnes prakticky již rozhodnut."
Gucky vypjal prsa a pyšně si vykračoval po důstojnické jídelně. U barového pultu se zastavil a pískl:
„Jednu ledovou ovocnou stavu. Ale prosil bych pozemské pomeranče, žádné chemické náhražky."
Se sklenicí v ruce se vrátil ke stolu.
Major Mario si jako vždycky kreslil a Gucky se mu nenápadně podíval přes rameno.
Pak zazářil.
Mario jej nakreslil - tentokrát bez vrtule, ale s vavřínovým věncem na hlavě. A jednou nohou stál na Andromedě, jako se kdysi nechávali zvěčnit lovci se zastřeleným tygrem.
„Nyní vám vysvětlím," pokračoval Rhodan, který bez poznámky strpěl malé přerušení, „náš další krok..."